KONFRONTACJA Z SAMYM SOBĄ · BIBLICAL COUNSELING FOUNDATION

Lekcja 2
Fragmenty biblijne

Edycja Świętego Pawła

35 ksiąg · 309 różnych siglów · 419 wystąpień · 1129 wersetów

Jak korzystać

Układ według kolejności ksiąg Biblii. Każdy pobrany werset jest przytoczony raz. Kropka w siglum oznacza oddzielne wersety lub zakresy, nie ciągły fragment. Małe liczby w tekście są numerami wersetów.

Nagłówki odnoszą się do siglum_pobierane. Oryginalne sigla i dokładne lokalizacje (strona książki, strona lekcji, punkt i zdjęcie) zachowano w pliku sigla.txt oraz w HTML. W PDF podano powiązane strony lekcji. Różnice numeracji i przytoczenie całego wersetu zamiast części a/b są jawnie opisane. Prawa do przekładu pozostają przy uprawnionych.

Spis ksiąg

Rdz Księga Rodzaju 2
Kpł Księga Kapłańska 2
Pwt Księga Powtórzonego Prawa 2
Joz Księga Jozuego 2
1 Sm 1 Księga Samuela 2
Ps Księga Psalmów 2
Prz Księga Przysłów 7
Iz Księga Izajasza 7
Jr Księga Jeremiasza 7
Ez Księga Ezechiela 7
Dn Księga Daniela 7
Mt Ewangelia według św. Mateusza 7
Łk Ewangelia według św. Łukasza 9
J Ewangelia według św. Jana 9
Dz Dzieje Apostolskie 10
Rz List do Rzymian 12
1 Kor 1 List do Koryntian 15
2 Kor 2 List do Koryntian 17
Ga List do Galatów 17
Ef List do Efezjan 18
Flp List do Filipian 20
Kol List do Kolosan 22
1 Tes 1 List do Tesaloniczan 23
2 Tes 2 List do Tesaloniczan 24
1 Tm 1 List do Tymoteusza 24
2 Tm 2 List do Tymoteusza 24
Tt List do Tytusa 25
Hbr List do Hebrajczyków 26
Jk List św. Jakuba Apostoła 27
1 P 1 List św. Piotra Apostoła 30
2 P 2 List św. Piotra Apostoła 31
1 J 1 List św. Jana Apostoła 31
2 J 2 List św. Jana Apostoła 32
Jud List Judy 32
Ap Apokalipsa św. Jana 33

Księga Rodzaju

Rdz 4,7

Lekcja 2: s. 5

7 Czyż nie jest tak, że jeśli dobrze postępujesz, podnosisz głowę, a jeśli nie postępujesz dobrze, grzech czyha u twych drzwi? On chce tobą zawładnąć, a przecież ty możesz nad nim panować".

Księga Kapłańska

Kpł 20,7–8

Lekcja 2: s. 8

7 Uświęćcie się więc i świętymi bądźcie, ponieważ Ja jestem PANEM, waszym Bogiem! 8 Przestrzegajcie moich praw i wypełniajcie je. Ja jestem PANEM, który was uświęca!

Księga Powtórzonego Prawa

Pwt 6,6–8

Lekcja 2: s. 10

6 Niech słowa, które ci dziś przekazuję, trwają w twoim sercu. 7 Wpoisz je swoim dzieciom i będziesz o nich mówił, przebywając w domu, idąc drogą, kładąc się spać i wstając ze snu. 8 Przywiąż je sobie do ręki jako znak i umieść pomiędzy oczami.

Pwt 11,26–28

Lekcja 2: s. 6

26 Patrzcie! Oto dziś kładę przed wami błogosławieństwo i przekleństwo. 27 Błogosławieństwo - jeżeli będziecie posłuszni przykazaniom PANA, waszego Boga, które dziś wam daję. 28 Przekleństwo - jeżeli nie będziecie posłuszni przykazaniom PANA, waszego Boga, i zejdziecie z drogi, którą dziś wam nakazałem, aby pójść za innymi bogami, których nie znacie.

Księga Jozuego

Joz 1,8

Lekcja 2: s. 10

8 Zawsze powtarzaj sobie słowa tej księgi prawa i rozważaj ją we dnie i w nocy, abyś mógł dokładnie wypełnić wszystko, co zostało w niej napisane. Wtedy pomyślnie spełnisz swoje zamiary i będzie ci się wiodło.

1 Księga Samuela

1 Sm 12,23

Lekcja 2: s. 10

23 Gdy zaś chodzi o mnie, to będę się wystrzegał tego, abym przestając się za was modlić, miał zgrzeszyć przeciw PANU. Co więcej, będę was dalej uczył dobrego i prawego postępowania.

1 Sm 16,7

Lekcja 2: s. 6

7 Ale PAN mu powiedział: "Nie zwracaj uwagi na jego urodę, ani na wysoki wzrost, gdyż go nie wybrałem. Ja bowiem nie oceniam tak jak ludzie. Ludzie poprzestają na wyglądzie, a PAN patrzy na serce".

Księga Psalmów

Ps 1,1–4

Lekcja 2: s. 9, 10, 11, 14, 15, 16

1 Szczęśliwy, kto nie słucha rady bezbożnych, nie wstępuje na drogę grzeszników i nie zasiada w gronie szyderców, 2 lecz upodobał sobie w Prawie PANA, nad Jego Prawem rozmyśla dniem i nocą. 3 On jest jak drzewo zasadzone nad strumieniami wód, które przynosi owoc w swoim czasie. Jego liście nie więdną, i wszystko, co robi, jest udane. 4 A bezbożni - przeciwnie: są jak plewa, którą wiatr unosi.

Ps 5,4

Lekcja 2: s. 9

4 Rankiem słuchasz mego głosu, rankiem staję przed Tobą i czekam.

Ps 16,11

Lekcja 2: s. 9

11 Wskazujesz mi drogi, które prowadzą do życia, a Twoja obecność napełnia mnie radością, dajesz mi wieczną rozkosz po Twej prawej stronie.

Ps 19,8–12.15

Lekcja 2: s. 9, 11

8 Prawo PANA jest doskonałe, daje ludziom pokrzepienie. Świadectwo PANA jest wiarygodne, ono daje mądrość ludziom prostym. 9 Nakazy PANA są prawe, rozweselają serce. Przykazanie PANA jest jasne, oświeca oczy. 10 Bojaźń PANA jest czysta, trwa na wieki. Sądy PANA są słuszne, wszystkie są sprawiedliwe. 11 Godniejsze pożądania niż złoto i mnóstwo drogich kamieni, słodsze od miodu, od słodyczy, która sączy się z plastra. 12 Także Twój sługa jest o nich pouczony, a kto je zachowuje, otrzyma wielką nagrodę.

15 Niech będą Ci miłe słowa ust moich i myśli mego serca, PANIE mój, moja skało i odkupicielu!

Ps 29,1–2

Lekcja 2: s. 6

1 Psalm Dawida. Oddajcie PANU, synowie Boży, oddajcie PANU chwałę i cześć! 2 Oddajcie PANU chwałę należną Jego imieniu, adorujcie PANA w Jego wspaniałej świątyni!

Ps 34,2

Lekcja 2: s. 9

2 Będę wysławiał PANA w każdym czasie, będę Go zawsze chwalił moimi ustami.

Ps 37,31

Lekcja 2: s. 10

31 W sercu ma prawo Boże, nie zachwieją się jego nogi.

Ps 40,2.9

Lekcja 2: s. 9, 10, 12

2 Z tęsknotą czekałem na PANA, a On zwrócił na mnie uwagę i wysłuchał mojej prośby.

9 Chcę wypełniać Twoją wolę, mój Boże, a Twoje Prawo jest w mym wnętrzu".

Ps 48,2

Lekcja 2: s. 9

2 Wielki jest PAN i godzien uwielbienia w mieście naszego Boga, na swej świętej górze.

Ps 63,2–5.7

Lekcja 2: s. 9

2 Boże, mój Boże, szukam Ciebie od świtu; Ciebie pragnę całym sercem! Do Ciebie tęskni moje ciało jak pustynna, sucha i pozbawiona wody ziemia! 3 Jakże pragnę Cię ujrzeć w świątyni, zobaczyć Twą moc i chwałę. 4 Bo łaska Twa lepsza nad życie; moje wargi wielbić Cię będą. 5 Oto będę Cię wysławiał swym życiem i w Twoje imię będę wznosił me ręce.

7 Wspominam Ciebie na moim posłaniu, podczas nocnych czuwań rozmyślam o Tobie;

Ps 92,1–5

Lekcja 2: s. 9

1 Psalm. Pieśń na dzień szabatu. 2 Dobrze jest sławić PANA i śpiewać Twemu imieniu, o Najwyższy! 3 Rano ogłaszać łaskę Twoją, a Twoją wierność nocami 4 na lirze dziesięciostrunnej i przy dźwięku cytry. 5 Bo rozradowałeś mnie, PANIE, Twoimi czynami, będę się cieszył dziełami rąk Twoich.

Ps 95,6

Lekcja 2: s. 9, 10

6 Wejdźcie! Oddajmy pokłon, padnijmy przed Nim, klęknijmy przed PANEM, który nas stworzył.

Ps 105,1–2

Lekcja 2: s. 9

1 Sławcie PANA, wzywajcie Jego imienia, głoście Jego dzieła wśród narodów. 2 Śpiewajcie i grajcie Mu psalmy, opowiadajcie wszystkie Jego cuda.

Ps 106,1

Lekcja 2: s. 9

1 Alleluja!Sławcie PANA, bo jest dobry, bo Jego łaska na wieki!

Ps 115,1

Lekcja 2: s. 4

1 Nie nam, o PANIE, nie nam, lecz Twemu imieniu daj chwałę za Twoją łaskę i wierność.

Ps 119,1–176

Lekcja 2: s. 9, 10, 11, 12

1 Szczęśliwi, których droga nieskalana, którzy postępują zgodnie z Prawem PANA. 2 Szczęśliwi, którzy słuchają Jego pouczeń; całym sercem szukają Jego woli. 3 Którzy nie dopuszczają się nieprawości, lecz chodzą drogami, które On wskazał. 4 Ty dałeś swoje przykazania, aby przestrzegano ich pilnie. 5 Oby moje drogi prowadziły do zachowywania Twoich ustaw!

6 Wtedy nie doznam wstydu, gdy będę się
wpatrywał we wszystkie Twe nakazy. 7 Sławić Ci
będę, Panie, szczerym sercem, gdy się nauczę
Twoich sprawiedliwych wyroków. 8 Będę
przestrzegał ustaw Twoich, abyś mnie nigdy nie
odrzucił. 9 W jaki sposób młodzieniec prostuje
swą drogę? Zachowując Twoje słowa! 10 Całym
sercem szukam Twojej woli; nie odtrącaj mnie od
nakazów Twoich!

11 W mym sercu zachowuję Twoje słowa, abym nie
zgrzeszył przeciw Tobie. 12 Błogosławiony jesteś,
PANIE, naucz mnie Twoich ustaw. 13 Mymi
wargami ogłaszam wszystkie wyroki ust Twoich.
14 Na drodze Twych pouczeń znajduję radość,
większą niż z wielkiego bogactwa. 15 Rozmyślam o
Twoich przykazaniach i rozważam drogi Twoje.

16 Roztrząsam Twoje ustawy, nie zapominam o
Twych słowach. 17 Daj zapłatę Twemu słudze, a
będę żył i strzegł słów Twoich! 18 Usuń to, co
zasłania mi oczy, bym mógł rozważać cuda Twego
Prawa. 19 Jestem pielgrzymem na ziemi, nie kryj
przede mną Twych nakazów. 20 Omdlewam z
nieustannej tęsknoty za Twoimi wyrokami.

21 Skarciłeś pyszałków; przeklęci, którzy uchylają
się od Twych nakazów! 22 Oddal ode mnie hańbę i
wzgardę, bo szukam Twoich pouczeń. 23 Oto
władcy zasiedli, żeby mnie oskarżać, lecz sługa
Twój rozmyśla o Twoich ustawach. 24 Gdyż Twoje
pouczenia są dla mnie rozkoszą, są one moimi
doradcami. 25 Leżę w proch powalony, ożyw mnie
zgodnie z Twym słowem.

26 Opisałem moje drogi, a Ty mnie wysłuchałeś;
naucz mnie ustaw Twoich! 27 Ukaż mi drogę
Twych przykazań, a będę rozważać Twoje cuda. 28
Zalewam się łzami ze smutku, umocnij mnie
Twymi słowami! 29 Oddal ode mnie drogę
kłamstwa, okaż mi łaskę poprzez Twoje Prawo! 30
Wybrałem drogę prawdy, i nie zapomniałem
wyroków Twoich.

31 Przylgnąłem do Twoich pouczeń, PANIE, nie daj
mi okryć się wstydem! 32 Biegnę drogą Twoich
nakazów, bo rozszerzyłeś me serce. 33 PANIE,
ukaż mi drogę Twych ustaw, a zawsze będę jej
szukał. 34 Daj mi zrozumienie, bym mógł badać
Twe Prawo i przestrzegać go całym sercem. 35
Prowadź mnie ścieżką Twoich nakazów, ponieważ
ją ukochałem.

36 Nakłoń me serce do Twoich pouczeń, a nie do
chciwości! 37 Odwróć me oczy, by nie oglądały
marności, ożyw mnie na Twej drodze. 38 Połóż
przed swoim sługą Twoje słowo, aby czuł bojaźń
przed Tobą. 39 Usuń ode mnie hańbę, której się
boję, bo wyroki Twoje przynoszą radość. 40 Oto
pragnę Twoich przykazań, w Twej
sprawiedliwości obdarz mnie życiem.

41 Niech zstąpi na mnie Twoja łaska, PANIE,
Twoje wybawienie, zgodnie z obietnicą, 42 a dam
odpowiedź tym, co mi urągają, bo zaufałem
słowom Twoim. 43 Nie odbieraj nigdy moim ustom
słowa prawdy, bo zaufałem Twoim wyrokom. 44
Będę zawsze przestrzegał Twego Prawa, teraz i
po wszystkie czasy. 45 Mogę kroczyć swobodnie,
bo kieruję się Twoimi przykazaniami.

46 Będę głosił Twoje pouczenia wobec królów, i
nie będę się wstydził. 47 Rozważam Twoje nakazy,
które gorąco ukochałem. 48 Wyciągam ręce ku
umiłowanym nakazom Twoim, i rozmyślam o
Twoich ustawach. 49 Wspomnij o Twojej obietnicy,
danej słudze Twemu, bo z nią wiążę moją
nadzieję. 50 Ona pokrzepia mnie w utrapieniu,
gdyż słowo Twoje daje mi życie.

51 Pyszni postępują niegodziwie, ja jednak nie
odstępuję od Twego Prawa. 52 PANIE, pamiętam o
odwiecznych wyrokach Twoich i są one dla mnie
pociechą. 53 Obrzydzenie mnie ogarnia na widok
bezbożnych, porzucających Twoje Prawo. 54
Ustawy Twoje stały się dla mnie pieśnią w
miejscu mego wygnania. 55 PANIE, nocą
wspominam imię Twoje i przestrzegam Twego
Prawa.

56 Będzie to dla mnie pożyteczne, bym
zachowywał Twoje przykazania. 57 PANIE, Ty
jesteś moim udziałem; przyrzekłem strzec słów
Twoich. 58 Błagam Cię z całego serca: zmiłuj się
nade mną zgodnie z Twoją obietnicą! 59
Rozważam drogi Twoje i kieruję kroki do Twoich
pouczeń. 60 Nie lękam się, jestem gotów
zachowywać Twoje nakazy.

61 Oplotły mnie więzy bezbożnych, lecz nie
zapomniałem Twego Prawa. 62 O północy wstaję,
by sławić Ciebie za sprawiedliwe wyroki Twoje. 63
Przyjaźnię się z tymi, co cześć Ci oddają i
przestrzegają przykazań Twoich. 64 PANIE, ziemia
jest pełna Twej łaski; naucz mnie ustaw Twoich. 65
Okazałeś dobroć Twemu słudze, zgodnie z Twoją
obietnicą, PANIE.

66 Naucz mnie dobroci, karności i wiedzy, bo
zawierzyłem nakazom Twoim. 67 Błądziłem, zanim
doznałem upokorzenia; dlatego będę strzec
Twego słowa. 68 Jesteś dobry i czynisz dobrze,
naucz mnie ustaw Twoich. 69 Pyszni zmyślają o
mnie kłamstwa, lecz ja całym sercem
przestrzegam Twych przykazań. 70 Otępiało w
tłuszczu ich serce, a ja rozważam Prawo Twoje.

71 Dobre to dla mnie, żeś mnie upokorzył, bym się
nauczył Twoich ustaw. 72 Lepsze jest dla mnie

Prawo wydane przez Ciebie niż wielkie ilości złota i srebra. [73] Twoje ręce uczyniły mnie i ukształtowały; daj mi zrozumienie, bym się nauczył Twoich nakazów. [74] Czciciele Twoi cieszą się na mój widok, ponieważ zaufałem Twoim słowom. [75] Poznałem, PANIE, że wyroki Twe są sprawiedliwe i słusznie mnie upokorzyłeś.

[76] Okaż mi swą łaskę, aby mnie pocieszyć, zgodnie z obietnicą daną Twemu słudze. [77] Niech zstąpi na mnie Twe miłosierdzie, a żyć będę, bo Prawo Twoje jest moją rozkoszą. [78] Niech się zawstydzą pyszni, co mnie niesłusznie znieważali, a ja rozważam przykazania Twoje. [79] Niech się zwrócą do mnie Twoi czciciele, którzy uznają Twe pouczenia. [80] Niech moje serce wytrwa bez skazy przy ustawach Twoich, abym nie został zawstydzony.

[81] Omdlewam z tęsknoty za zbawieniem; zaufałem Twojej obietnicy. [82] Moje oczy tęsknią do Twojego słowa, pytam, kiedy mnie pocieszysz. [83] Chociaż jestem jak skórzany worek w dymie, ustaw Twoich nie zapominam. [84] Ile dni zostało Twemu słudze? Kiedy osądzisz moich prześladowców? [85] Pyszni wykopali dół pode mną, pogardzając Prawem Twoim!

[86] Wszystkie Twe nakazy są prawdą; pomóż mi, bo nękają mnie kłamstwem! [87] Omal nie zgładzili mnie z ziemi, lecz ja nie porzuciłem przykazań Twoich. [88] Udziel mi życia według Twej łaski, a będę słuchał Twoich pouczeń! [89] Na wieki, o PANIE, Twoje słowo trwa w niebie. [90] Z pokolenia na pokolenie wierność Twoja; umocniłeś ziemię, by trwała.

[91] Według wyroków Twoich wszystko trwa do dzisiaj, bo wszechświat jest na Twojej służbie. [92] Gdybym nie rozważał Prawa Twego, zapewne zginąłbym upokorzony. [93] Obym nigdy nie zapomniał Twoich przykazań, ponieważ przez nie obdarzyłeś mnie życiem. [94] Jestem Twój, więc mnie wybaw, bo kieruję się Twymi przykazaniami. [95] Czyhali na mnie bezbożnicy, aby mnie zgubić; zrozumiałem Twoje pouczenia.

[96] Widziałem kres wszelkich dokonań, lecz Twój nakaz nie ma kresu! [97] Jakże miłuję Twoje Prawo, cały dzień je rozważam. [98] Czynisz mnie mądrzejszym od mych wrogów, bo nakaz Twój zawsze jest ze mną. [99] Jestem rozumniejszy od wszystkich nauczycieli, gdyż rozważam Twoje pouczenia. [100] Jestem bardziej doświadczony niż starcy, bo przestrzegam przykazań Twoich.

[101] Unikałem wszelkich ścieżek grzechu, by dochować wierności słowom Twoim. [102] Nie odstąpiłem od Twoich wyroków, gdyż Ty mnie pouczyłeś. [103] Jak słodkie dla mego podniebienia jest Twoje słowo, słodsze niż miód dla ust moich. [104] Dzięki Twoim przykazaniom jestem rozumny, toteż nienawidzę wszelkiej drogi kłamstwa. [105] Twoje słowo jest pochodnią dla nóg moich, i światłem na mojej ścieżce.

[106] Przysiągłem i postanowiłem przestrzegać Twych sprawiedliwych wyroków. [107] Upokorzono mnie bardzo; PANIE, ożyw mnie zgodnie z Twoją obietnicą. [108] Niech będą Ci miłe, PANIE, ofiary ust moich! naucz mnie Twoich wyroków! [109] Moje życie jest wciąż w niebezpieczeństwie, ale nie zapominam o Twoim Prawie. [110] Bezbożni zastawili na mnie sidła, lecz nie odszedłem od Twoich przykazań.

[111] Odziedziczyłem na wieki pouczenia Twoje, gdyż są radością mego serca. [112] Skłoniłem serce moje, by pełniło Twe ustawy, ze względu na wieczną zapłatę. [113] Znienawidziłem niegodziwość, a umiłowałem Prawo Twoje. [114] Ty jesteś moją pomocą i tarczą; więc ufam słowu Twojemu. [115] Odstąpcie ode mnie, złoczyńcy, bym mógł rozważać nakazy mego Boga.

[116] Przygarnij mnie zgodnie z Twą obietnicą, a żyć będę, nie zawiedź mojego oczekiwania. [117] Wspomóż mnie, a będę ocalony, bym stale rozważał Twoje ustawy. [118] Odrzucisz tych, co porzucają ustawy Twoje, bo ich zamysły są przewrotne. [119] Odrzucisz wszystkich bezbożników ziemi jak śmieci, a ja wciąż miłuję Twoje pouczenia. [120] Ponieważ lękam się Twoich sądów drży z bojaźni przed Tobą ciało moje.

[121] Wypełniałem prawo i sprawiedliwość, nie wydaj mnie tym, co mnie krzywdzą. [122] zapewnij dobro Twemu słudze, niech pyszni mnie nie dręczą. [123] Oczy moje tęsknią za Twoim zbawieniem i za Twym sprawiedliwym słowem. [124] Postąp z Twym sługą według łaski Twojej, i naucz mnie Twoich ustaw. [125] Jestem Twoim sługą; daj mi zrozumienie, abym poznał pouczenia Twoje.

[126] Czas już, o PANIE, byś przystąpił do dzieła, bo pogwałcili Prawo Twoje. [127] Toteż umiłowałem Twoje nakazy bardziej niż najczystsze złoto. [128] Dlatego trzymam się wszystkich przykazań Twoich, a nienawidzę wszelkiej drogi kłamstwa. [129] Godne podziwu są Twe pouczenia, dlatego je rozważam. [130] Wyjaśnienie Twoich słów rozjaśnia umysł i daje rozum ludziom prostym.

[131] Otworzyłem me usta i głęboko wzdycham, pragnąc nakazów Twoich. [132] Spójrz na mnie i zmiłuj się nade mną jak zwykłeś postępować z miłującymi Twe imię. [133] Kieruj moimi krokami zgodnie z obietnicą Twoją, by nie opanowała mnie

żadna niegodziwość. 134 Wybaw mnie od ludzkich potwarzy, a będę przestrzegał przykazań Twoich. 135 Rozjaśnij oblicze nad swym sługą i naucz mnie ustaw Twoich.

136 Potoki łez płyną z moich oczu, bo nie przestrzegano Prawa Twego. 137 Sprawiedliwy jesteś, PANIE, i słuszne są wyroki Twoje. 138 Ty wydałeś postanowienia, które są sprawiedliwe i niezawodne. 139 Gorliwość mnie pożera, bo moi wrogowie zapomnieli o Twych słowach. 140 Słowo Twoje jest pełne ognia, więc miłuje je Twój sługa.

141 Jestem mały i wzgardzony, lecz nie zapomniałem przykazań Twoich. 142 Twoja sprawiedliwość jest wieczna, a Prawo Twoje jest prawdą. 143 Dopadł mnie ucisk i strapienie, lecz rozkoszuję się Twymi nakazami. 144 Pouczenia Twoje to wieczna sprawiedliwość; daj mi je pojąć, a żyć będę. 145 Wołam z całego serca: Wysłuchaj mnie, PANIE, bo szukam ustaw Twoich!

146 Wzywam Cię, abyś mnie ocalił, chcę zachować Twoje pouczenie! 147 Wstaję przed świtem i wołam; w słowach Twoich pokładam ufność. 148 Do późnej nocy czuwam, aby rozważać Twoje słowa. 149 Słuchaj łaskawie mego głosu, PANIE, spraw, abym ożył zgodnie z wyrokiem Twoim. 150 Zbliżyli się niegodziwi prześladowcy, są oni daleko od Twojego Prawa.

151 Ty jesteś blisko, PANIE, i wszystkie Twe nakazy są prawdą. 152 O Twych pouczeniach wiedziałem zawsze, że ustaliłeś je na wieki. 153 Ratuj mnie i spójrz na moje uniżenie, bo nie zapomniałem Twego Prawa. 154 Rozsądź moją sprawę i mnie wykup, ożyw mnie słowem Twoim. 155 Bezbożni nie osiągną zbawienia, bo nie zważają na Twoje ustawy.

156 Zawsze okazujesz miłosierdzie swoje, PANIE; ożyw mnie zgodnie z Twymi wyrokami. 157 Choć liczni są moi prześladowcy i ciemiężyciele, nie odstępuję od Twoich pouczeń. 158 Widziałem odstępców i bolałem nad tym, że nie zachowują słów Twoich. 159 Spójrz, jak miłuję przykazania Twoje, PANIE, ożyw mnie zgodnie z Twą łaską. 160 Podstawą słów Twoich jest prawda, wieczne są wyroki Twej sprawiedliwości.

161 Możni prześladują mnie bez przyczyny, lecz moje serce lęka się tylko słów Twoich. 162 Będę się cieszył z Twojej obietnicy, jak ten, co znalazł bogate łupy. 163 Nienawidzę kłamstwa i nim się brzydzę, lecz Prawo Twoje miłuję. 164 W ciągu dnia siedmiokrotnie Cię wielbię za sprawiedliwe wyroki Twoje. 165 Wielki pokój dla miłujących Twe Prawo, tacy nie mogą się potknąć.

166 Wyczekuję Twego zbawienia, PANIE, i miłuję nakazy Twoje. 167 Zachowuję Twoje pouczenia i bardzo je miłuję. 168 Przestrzegam przykazań i pouczeń Twoich, bo wszystkie me drogi są Ci znane, Panie. 169 Niech modlitwa moja dotrze przed Twe oblicze, PANIE, zgodnie z Twym słowem daj mi zrozumienie. 170 Niech me błaganie dojdzie do Ciebie, ocal mnie zgodnie z Twoją obietnicą!

171 Hymn pojawi się na moich wargach, gdy mnie nauczysz ustaw Twoich. 172 Mój język będzie głosił Twoje słowo, bo wszystkie Twe nakazy są sprawiedliwe. 173 Niech ocali mnie Twa ręka, bo wybrałem przykazania Twoje. 174 Od Ciebie, PANIE, oczekuję zbawienia, a Twoje Prawo jest dla mnie rozkoszą. 175 Pozwól mi żyć, abym mógł Cię chwalić! Niech Twoje wyroki będą dla mnie pomocą.

176 Błądziłem jak zagubiona owca, szukaj Twego sługi, bo nie zapominam nakazów Twoich!

Ps 121,1–8

Lekcja 2: s. 3

1 Pieśń wstępowań . Oczy swe wznoszę ku górom: skąd przyjdzie dla mnie pomoc? 2 Pomoc przychodzi od PANA, Który stworzył niebo i ziemię! 3 On nie pozwoli potknąć się twej nodze ani się nie zdrzemnie Ten, który cię strzeże! 4 Nie zdrzemnie się nigdy ani nie zaśnie Strażnik Izraela. 5 PAN jest strażnikiem twoim, PAN twoją osłoną, On jest po twojej prawej stronie.

6 We dnie nie porazi cię słońce ani księżyc w nocy. 7 PAN cię ustrzeże od zła wszelkiego, PAN ochroni twe życie. 8 PAN cię ustrzeże przy wyjściu i powrocie teraz i na wieki.

Ps 122,1

Lekcja 2: s. 6

1 Pieśń wstępowań. Dawida. Uradowałem się, gdy mi powiedziano: "Pójdziemy do domu PANA!".

Ps 139,23–24

Lekcja 2: s. 10

23 Przeniknij i poznaj moje serce, Boże, wypróbuj mnie i rozeznaj moje ścieżki! 24 Zobacz, czy idę drogą nieprawą, poprowadź mnie drogą odwieczną!

Ps 145,5

Lekcja 2: s. 10

5 Będą głosiły wspaniałą chwałę Twego majestatu a ja opowiem cuda Twoje.

Księga Przysłów

Prz 22,17–21

Lekcja 2: s. 11

17 Nadstaw uszu i słuchaj słów mędrców, a swoje
serce skłoń do mojej wiedzy. 18 Bo dobrze jest,
kiedy strzeżesz jej w swym wnętrzu i masz ją na
swoich wargach. 19 Chcę cię dziś pouczyć o
drodze PANA, abyś mógł pokładać w Nim
nadzieję. 20 Oto dla ciebie spisałem pouczenia,
zawierające rady i wiedzę, 21 aby ci przekazać
wiernie słowa prawdy, żebyś powtórzył je temu,
kto cię przysłał.

Prz 28,13

Lekcja 2: s. 10

13 Nie powodzi się temu, kto swe grzechy ukrywa;
ten, kto je wyznaje i porzuca, korzysta z
miłosierdzia.

Księga Izajasza

Iz 55,6–11

Lekcja 2: s. 1, 4, 6, 10

6 Szukajcie PANA, kiedy daje się znaleźć,
wzywajcie Go, kiedy jest blisko! 7 Niech
niegodziwy porzuci swą drogę, a człowiek
występny swoje zamysły! Niech wróci do PANA,
aby obdarzył go miłością, do naszego Boga, gdyż
On jest hojny w przebaczaniu! 8 Bo moje myśli nie
są waszymi myślami, a wasze drogi nie są moimi
drogami - wyrocznia PANA. 9 Bo jak niebo góruje
nad ziemią, tak drogi moje górują nad waszymi, a
moje myśli nad waszymi myślami! 10 Bo deszcz i
śnieg spadają z nieba nie po to, by tam wrócić,
lecz aby nawodnić ziemię, użyźnić ją i zapewnić
urodzaj, aby mogła dać nasienie siewcy i
dostarczyć chleb spożywającemu.

11 Tak samo jest z moim słowem. Wychodzi ono z
ust moich, nie po to, by wrócić do Mnie
bezowocnie, lecz aby wypełnić moją wolę i
spełnić to, z czym je posłałem.

Księga Jeremiasza

Jr 15,16

Lekcja 2: s. 9

16 Gdy znajdowałem Twoje słowa, pochłaniałem je.
Twoje słowa były moją radością i pociechą dla
mojego serca. Twoje imię zostało wezwane nade
mną, PANIE, Boże Zastępów.

Księga Ezechiela

Ez 18,20

Lekcja 2: s. 5

20 Umrze tylko ten człowiek, który grzeszy. Syn
nie odpowiada za winy ojca i ojciec nie odpowiada
za winy syna. Prawego spotka nagroda za jego
sprawiedliwość, a bezbożnego dosięgnie kara za
jego niegodziwość.

Księga Daniela

Dn 6,10

Lekcja 2: s. 9

10 Kiedy Daniel dowiedział się, że został
sporządzony taki dokument, poszedł do swojego
domu, którego okna wychodziły w kierunku
Jerozolimy. Tam trzy razy dziennie na kolanach
modlił się i wielbił swojego Boga, jak to czynił
dotąd.

Dn 10,12–13

Lekcja 2: s. 9

12 Powiedział do mnie: «Nie bój się, Danielu, bo
już pierwszego dnia, gdy starałeś się usilnie to
zrozumieć i z powodu tych słów uniżałeś się
przed Bogiem, twoje modlitwy zostały
wysłuchane. Ja przyszedłem ze względu na twoje
słowa. 13 Anioł królestwa Persji walczył przeciw
mnie przez dwadzieścia jeden dni i wtedy Michał,
pierwszy z aniołów, przyszedł mi z pomocą.
Dlatego też zostawiłem go tam przy królach Persji

Ewangelia według św. Mateusza

Mt 3,8

Lekcja 2: s. 7

8 Wydajcie więc owoc godny nawrócenia,

Mt 4,1–10

Lekcja 2: s. 9, 10

1 Potem Duch wyprowadził Jezusa na pustynię,
aby tam kusił Go diabeł. 2 Po czterdziestu dniach i
nocach postu odczuwał głód. 3 Wtedy zbliżył się
do Niego kusiciel i powiedział: "Jeśli jesteś Synem
Bożym, rozkaż, żeby te kamienie stały się
chlebem. 4 Lecz On mu odpowiedział: "Napisano:
Nie samym chlebem żyje człowiek, ale tym
wszystkim, co pochodzi z ust Boga. 5 Wtedy zabrał
Go diabeł do Świętego Miasta, postawił na
szczycie świątyni

6 i powiedział: "Jeśli jesteś Synem Bożym, rzuć się
w dół. Napisano bowiem: Swoim aniołom wyda
polecenie o Tobie. Na rękach będą Cię nosić,
abyś nie uraził o kamień swej nogi. 7 Jezus mu
odpowiedział: "Napisano także: Nie będziesz
wystawiał na próbę Pan, twego Boga. 8 Następnie
wyprowadził go diabeł na bardzo wysoką górę,
pokazał Mu wszystkie królestwa świata z całym
ich przepychem 9 i powiedział: "Dam Ci to
wszystko, jeśli upadniesz na kolana i oddasz mi
hołd. 10 Lecz Jezus mu odpowiedział: "Idź precz,
szatanie! Bo napisano: Panu, twemu Bogu,
będziesz oddawał hołd i tylko Jego będziesz czci".

Mt 5,16

Lekcja 2: s. 6

16 Tak też niech świeci wasze światło dla ludzi,
aby widzieli wasze dobre czyny i chwalili waszego
Ojca, który jest w niebie

Mt 6,9–13

Lekcja 2: s. 10

9 Dlatego wy tak się módlcie: Ojcze nasz, który
jesteś w niebie, niech będzie uświęcone Twoje
imię. 10 Niech przyjdzie Twoje królestwo, niech się
spełnia Twoja wola, jak w niebie, tak i na ziemi. 11
Chleba naszego powszedniego daj nam dzisiaj. 12 I
daruj nam nasze winy, jak i my darowaliśmy
naszym winowajcom. 13 I nie dopuszczaj do nas
pokusy, ale nas wybaw od złego.

Mt 7,1–5.24–27

Lekcja 2: s. 2, 5, 6, 7, 9, 10, 14, 15

1 Nie osądzajcie, abyście nie byli osądzeni. 2 W
jaki bowiem sposób sami osądzacie, tak i was
osądzą. Jaką miarą mierzycie, taką i wam
odmierzą. 3 Dlaczego widzisz drzazgę w oku
swego brata, a w swoim oku nie dostrzegasz
belki? 4 Albo jak możesz powiedzieć swemu bratu:
«Pozwól, że wyjmę drzazgę z twojego oka», gdy
ty sam masz w swoim oku belkę? 5 Obłudniku!
Wyjmij najpierw belkę z własnego oka, a wtedy
przejrzysz i będziesz mógł wyjąć drzazgę z oka
twojego brata.

24 Każdy, kto słucha tych moich słów i wprowadza
je w czyn, jest podobny do człowieka rozsądnego,
który zbudował dom na skale. 25 Spadł ulewny
deszcz, wezbrały rzeki, zerwały się silne wiatry i
uderzyły w ten dom. Ale on nie runął, bo
zbudowany był na skale. 26 Każdy, kto słucha tych
moich słów, ale nie wprowadza ich w czyn,
podobny jest do człowieka głupiego, który dom
zbudował na piasku. 27 Spadł ulewny deszcz,
wezbrały rzeki, zerwały się silne wiatry i uderzyły
w ten dom, a on się zawalił. A upadek jego był
wielki.

Mt 10,38–39

Lekcja 2: s. 4, 6

38 Kto nie bierze swego krzyża i nie naśladuje
Mnie, nie jest Mnie godny. 39 Ten, kto znajduje
swoje życie, straci je; ten zaś, kto traci swoje
życie z mojego powodu, znajdzie je.

Mt 16,27

Lekcja 2: s. 5

27 Gdy więc Syn Człowieczy przybędzie wraz ze
swymi aniołami w blasku chwały swojego Ojca,
wtedy odpłaci każdemu zgodnie z jego
postępowaniem.

Mt 20,25–28

Lekcja 2: s. 6

25 Jezus przywołał ich do siebie i powiedział:
"Wiecie o tym, że rządzący uciskają ludzi, a
wielcy dają im odczuć swoją władzę. 26 Nie tak ma
być między wami. Jeśli ktoś z was chce być wielki,
niech będzie waszym sługą. 27 A jeśli ktoś z was
chce być pierwszy między wami, niech się stanie
waszym niewolnikiem. 28 Tak jak Syn Człowieczy,
który nie przyszedł po to, aby Mu służono, lecz
aby służyć i oddać swoje życie jako okup za wielu.

Mt 22,37–39

Lekcja 2: s. 4

37 On odpowiedział: "Będziesz miłował Pand,
swego Boga, całym swoim sercem, całą swoją
duszą i całym swoim umysłem. 38 To jest
największe i pierwsze przykazanie. 39 Drugie jest
podobne do niego: Będziesz miłował swego
bliźniego jak siebie samego.

Mt 24,31

Lekcja 2: s. 5

31 I pośle swoich aniołów z wielką trąbą i
zgromadzą Jego wybranych z czterech stron
świata, od jednego krańca nieba aż do drugiego.

Mt 26,64

Lekcja 2: s. 5

64 Jezus odrzekł: "Sam to powiedziałeś. Ale
oświadczam wam: Odtąd ujrzycie Syna
Człowieczego, który siedzi po prawej stronie
Wszechmogącego i przychodzi na obłokach nieba.

Mt 28,19–20

Lekcja 2: s. 4, 6

19 Idźcie więc i pozyskujcie uczniów we wszystkich narodach! Udzielajcie im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego! 20 Nauczajcie ich, aby zachowywali wszystko, co wam nakazałem. A oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do końca świata.

Ewangelia według św. Łukasza

Łk 4,8

Lekcja 2: s. 4

8 Na to Jezus mu odpowiedział: "Napisano: Panu Bogu twemu będziesz oddawał hołd i tylko Jego będziesz czcił".

Łk 6,46–49

Lekcja 2: s. 4

46 Dlaczego zwracacie się do mnie: «Panie, Panie», a nie postępujecie tak, jak mówię? 47 Pokażę wam, do kogo podobny jest ten, kto przychodzi do Mnie, słucha moich słów i je wypełnia: 48 podobny jest do człowieka, który, budując dom, zrobił wykop, wkopał się głęboko i założył fundament na skale. Gdy przyszła ulewa, wezbrana rzeka wdarła się do tego domu, ale nie zdołała go naruszyć, bo był dobrze zbudowany. 49 Kto zaś posłuchał, ale nie wypełnił, podobny jest do człowieka, który zbudował dom na ziemi, bez fundamentu. Gdy rzeka wdarła się do niego, natychmiast runął. A upadek tego domu był wielki.

Łk 9,23–24

Lekcja 2: s. 4, 6

23 Do wszystkich zaś mówił: "Jeśli ktoś chce iść za Mną, niech się wyprze samego siebie, niech codziennie bierze swój krzyż i niech Mnie naśladuje. 24 Bo kto chce ocalić swoje życie, straci je; a kto straci swoje życie z mojego powodu, ten je ocali.

Łk 10,2

Lekcja 2: s. 10

2 Mówił do nich: "Żniwo jest wprawdzie wielkie, ale mało robotników. Proście więc Pana żniwa, aby wysłał robotników na swoje żniwo.

Łk 18,1–8

Lekcja 2: s. 9

1 Powiedział im też przypowieść o tym, że zawsze powinni się modlić i nie zniechęcać się: 2 "W pewnym mieście był sędzia, który nie bał się Boga i nie szanował ludzi. 3 W tym mieście mieszkała też wdowa, która stale przychodziła do niego z prośbą: «Obroń mnie przed moim przeciwnikiem». 4 Przez pewien czas nie chciał, ale potem pomyślał sobie: «Chociaż Boga się nie boję ani nie szanuję ludzi, 5 to uczynię zadość sprawiedliwości, ponieważ naprzykrza mi się ta wdowa. Niech w końcu przestanie przychodzić i mnie zadręczać».

6 Pan powiedział: "Posłuchajcie, co mówi ten niesprawiedliwy sędzia! 7 Bóg natomiast, czy nie weźmie w obronę swoich wybranych, którzy wołają do Niego dniem i nocą? Czyż będzie zwlekał w ich sprawie? 8 Mówię wam, że szybko uczyni zadość sprawiedliwości. Czy jednak Syn Człowieczy znajdzie wiarę na ziemi, gdy przyjdzie?.

Ewangelia według św. Jana

J 1,12

Lekcja 2: s. 3

12 Tych zaś, którzy Je przyjęli obdarzyło mocą, aby się stali dziećmi Bożymi. To są ci, którzy wierzą w Jego imię,

J 3,36

Lekcja 2: s. 3

36 Stąd każdy, kto wierzy w Syna, ma życie wieczne. Kto natomiast nie jest posłuszny Synowi, nie będzie miał udziału w tym życiu, lecz ciąży na nim gniew Boży.

J 4,23–24

Lekcja 2: s. 4, 6, 9, 10

23 Nadchodzi jednak godzina, a właściwie już jest, kiedy prawdziwi czciciele będą wielbili Ojca w Duchu i w prawdzie. Zresztą takich czcicieli pragnie sam Ojciec. 24 Bóg jest duchem, stąd też ci, którzy Go wielbią, winni to czynić w Duchu i w prawdzie.

J 8,29

Lekcja 2: s. 6

29 Ten zaś, który Mnie posłał, jest ze Mną. Nie pozostawił Mnie samego, ponieważ zawsze czynię to, co się Jemu podoba.

J 10,27–29

Lekcja 2: s. 3, 4

27 Moje owce są Mi posłuszne. Ja je znam, a one
podążają za Mną. 28 Ja też daję im życie wieczne i
nigdy nie zginą, ani nikt nie wyrwie ich z mojej
ręki. 29 Mój Ojciec, który jest większy od
wszystkich, dał Mi je i nikt nie może ich wyrwać z
ręki Ojca.

J 13,34–35

Lekcja 2: s. 6

34 Daję wam nowe przykazanie, abyście się
wzajemnie miłowali. Podobnie jak Ja was
umiłowałem, tak i wy macie miłować jeden
drugiego. 35 Po tym wszyscy rozpoznają, że
jesteście moimi uczniami, jeśli będziecie się
wzajemnie miłować.

J 14,15–17.21.23–24.26

Lekcja 2: s. 4, 5

15 Jeśli Mnie miłujecie, będziecie zachowywali
moje przykazania. 16 A Ja będę prosił Ojca i da
wam innego Wspomożyciela, aby pozostał z wami
na zawsze, 17 Ducha Prawdy, którego świat nie
jest w stanie przyjąć, ponieważ ani Go nie widzi,
ani nie zna. Wy Go znacie, bo przebywa wśród
was i będzie w was.

21 Kto zna moje przykazania i postępuje według
nich, ten Mnie miłuje. Kto zaś Mnie miłuje,
doświadczy miłości mego Ojca i Ja także go
umiłuję i mu się objawię.

23 Jezus mu odpowiedział: "Każdy, kto Mnie
miłuje, będzie zachowywał moją naukę, a Ojciec
mój umiłuje go. Przyjdziemy do niego i będziemy
u niego mieszkać. 24 Ten, kto Mnie nie miłuje, nie
przestrzega mojej nauki. Nauka, jednak, której
słuchacie, nie jest moja, lecz Ojca, który Mnie
posłał.

26 A Wspomożyciel - Duch Święty, którego Ojciec
pośle w moim imieniu, pouczy was o wszystkim
oraz przypomni wszystko, co wam powiedziałem.

J 15,1–13

Lekcja 2: s. 4, 6

1 Ja jestem prawdziwym krzewem winorośli, mój
Ojciec zaś jest hodowcą winnej latorośli. 2 Każdą
gałązkę, która nie owocuje we Mnie, odcina. Tę
zaś, która rodzi owoce, oczyszcza, aby dawała ich
jeszcze więcej. 3 Wy już jesteście oczyszczeni
dzięki nauce, którą wam przekazałem. 4 Trwajcie
we Mnie tak, jak Ja w was. Podobnie jak winna
gałązka nie może owocować sama z siebie, gdy
nie trwa w krzewie, tak też i wy, jeśli nie
będziecie trwać we Mnie. 5 Ja jestem krzewem
winorośli, a wy gałązkami. Kto trwa we Mnie, a Ja
w nim, ten przynosi obfity owoc, gdyż beze Mnie
nic nie możecie uczynić.

6 Jeśli ktoś nie trwa we Mnie, będzie odrzucony
jak gałązki i uschnie. Zbiera się je, wrzuca w
ogień i spala. 7 Jeśli będziecie trwać we Mnie i
jeśli moja nauka będzie w was trwać, proście, a
spełni się wszystko, cokolwiek tylko pragniecie. 8
Przez to bowiem doznał chwały mój Ojciec, że
przynosicie obfity owoc i jesteście moimi
uczniami. 9 Jak Mnie umiłował Ojciec, tak i Ja was
umiłowałem. Trwajcie w mojej miłości. 10
Będziecie zaś trwać w mojej miłości, jeśli
zachowacie moje przykazania, podobnie jak Ja
spełniłem przykazania mojego Ojca i trwam w
Jego miłości.

11 Powiedziałem wam to, aby wypełniała was moja
radość i aby ta radość była doskonała. 12 To jest
bowiem moje przykazanie, abyście się wzajemnie
tak miłowali, jak Ja was umiłowałem. 13 Nie ma
większej miłości nad tę, gdy ktoś poświęca swoje
życie za przyjaciół.

J 16,13

Lekcja 2: s. 4

13 Po swoim przyjściu On - Duch
Prawdy-poprowadzi was ku pełnej prawdzie. Nie
będzie bowiem mówił od siebie, lecz powie to
wszystko, co usłyszy. Będzie tak - że nauczał o
sprawach przyszłych.

Dzieje Apostolskie

Dz 1,11

Lekcja 2: s. 5

11 i powiedzieli: "Galilejczycy, dlaczego stoicie i
wpatrujecie się w niebo? Jezus został wzięty
spomiędzy was do nieba, ale przyjdzie tak samo,
jak Go widzieliście idącego do nieba.

Dz 2,16–21.25–28

Lekcja 2: s. 10

16 Ale spełnia się właśnie zapowiedź proroka Joela. 17 Tak mówi Bóg: W dniach ostatecznych wyleję mojego Ducha na każde stworzenie. I będą prorokować wasi synowie i wasze córki, młodzieńcy wasi będą mieć widzenia, a starcy - sny. 18 Także na moje sługi i na moje służebnice w tych dniach wyleję mojego Ducha i będą prorokować. 19 Uczynię cuda wysoko - na niebie i znaki nisko - na ziemi: krew, ogień i słupy dymu. 20 Słońce zmieni się w ciemność, a księżyc w krew, zanim nadejdzie Dzień Pana, dzień wielki i wspaniały.

21 A każdy, kto wezwie imienia Pana, zostanie zbawiony.

25 Przecież Dawid powiedział o Nim: Zawsze mam Pana przed oczami, On jest po mojej prawej stronie, abym się nie zachwiał. 26 Dlatego cieszę się w sercu i bardzo raduję, gdyż moje ciało będzie spoczywać w nadziei. 27 Nie pozostawisz mnie bowiem w krainie umarłych, i nie dopuścisz, aby twój święty uległ rozkładowi. 28 Wskazałeś mi drogi, które prowadzą do życia, a Twoja obecność napełnia mnie radością.

Dz 3,22–23

Lekcja 2: s. 10

22 Mojżesz przecież powiedział: Pan, Bóg wasz, wzbudzi wam Proroka spośród was. Będzie On podobny do mnie. Jego we wszystkim słuchajcie. 23 Ktokolwiek nie posłucha tego Proroka, zostanie wykluczony z ludu.

Dz 4,24–31

Lekcja 2: s. 10

24 Po wysłuchaniu ich, jednogłośnie modlili się do Boga: "Panie Stwórco nieba, ziemi, morza i wszystkiego, co w nich istnieje. 25 Ty przez Ducha Świętego powiedziałeś ustami Twego sługi a naszego ojca Dawida: Dlaczego wzburzyli się poganie, a ludy sprzysięgły się bez przyczyny? 26 Sprzymierzyli się królowie ziemscy, a władcy zmówili się razem przeciwko Panu i przeciwko Jego Pomazańcowi. 27 Rzeczywiście bowiem Herod, Poncjusz Piłat, poganie i lud izraelski wystąpili razem w tym mieście przeciwko twemu świętemu Słudze, Jezusowi, którego namaściłeś. 28 Tak dokonało się to, co od dawna postanowiła twoja moc i wola.

29 A teraz popatrz, Panie, jak nam grożą! Pozwól nam, twym sługom, odważnie głosić twoje słowo. 30 Wyciągnij swoją rękę, aby w imię twojego świętego sługi, Jezusa, dokonywały się uzdrowienia, znaki i cuda. 31 Po tej modlitwie zadrżało miejsce, na którym przebywali. Napełnił ich Duch Święty, a oni odważnie głosili słowo Boże.

Dz 5,28–29

Lekcja 2: s. 5

28 "Surowo zabroniliśmy wam nauczać w to imię. Tymczasem wasze nauczanie rozlega się w całym Jeruzalem. Czy w ten sposób chcecie ściągnąć na nas krew tego Człowieka?. 29 Piotr i apostołowie odpowiedzieli: "Bardziej trzeba słuchać Boga niż ludzi.

Dz 10,1–2

Lekcja 2: s. 9

1 W Cezarei mieszkał pewien człowiek imieniem Korneliusz, dowódca oddziału zwanego italskim. 2 Był pobożny i bogobojny, on i cała jego rodzina. Wspomagał wielu biednych i nieustannie modlił się do Boga.

Dz 13,40–41.47

Lekcja 2: s. 10

40 Strzeżcie się więc, aby nie spełniły się na was słowa Proroków: 41 Patrzcie, szydercy; zdumiejcie się i przepadnijcie, bo w waszych czasach dokonuję dzieła, w które nie uwierzycie, choćby wam o nim opowiadano.

47 Tak bowiem polecił nam Pan: Ustanowiłem cię, światłością narodów, aby przez ciebie zbawienie dotarło aż po krańce ziemi.

Dz 17,11

Lekcja 2: s. 9

11 Tamtejsi Żydzi byli bardziej otwarci niż Tesaloniczanie. Bardzo życzliwie przyjęli słowo Boże i szukali dla niego potwierdzenia w Pismach, które codziennie rozważali.

Dz 26,20

Lekcja 2: s. 3

20 Dlatego przemawiałem najpierw do mieszkańców Damaszku, potem - Jerozolimy i całej ziemi żydowskiej, i wreszcie do pogan. Wzywałem ich, aby się nawrócili, skierowali do Boga i spełniali uczynki wynikające z nawrócenia.

List do Rzymian

Rz 2,1

Lekcja 2: s. 7

1 Dlatego nie możesz się wytłumaczyć,
kimkolwiek jesteś, człowieku, który podejmujesz
się sądzenia. Osądzając kogoś innego, sam siebie
skazujesz, bo czynisz to samo, co potępiasz.

Rz 3,21–26

Lekcja 2: s. 3, 6

21 Ale właśnie teraz, poza Prawem, ujawniła się
Boża sprawiedliwość, o której świadczą Prawo i
Prorocy. 22 Jest to sprawiedliwość Boga osiągana
przez wiarę w Jezusa Chrystusa, ofiarowana bez
różnicy wszystkim wierzącym. 23 Wszyscy przecież
zgrzeszyli i zostali pozbawieni chwały Boga, 24 a
usprawiedliwienia dostępują darmo, dzięki Jego
łasce, przez odkupienie w Chrystusie Jezusie. 25
Bóg uczynił Go ołtarzem przebłagania. Przez
wiarę, w Jego krwi objawił swoją sprawiedliwość,
aby odpuścić grzechy popełnione uprzednio

26 w czasie cierpliwości Bożej. Również w
obecnym czasie objawia swoją sprawiedliwość,
ponieważ jest sprawiedliwy i usprawiedliwia
wszystkich wierzących w Jezusa.

Rz 5,1.3–5.9.11

Lekcja 2: s. 3, 4

1 Jako usprawiedliwieni dzięki wierze,
zachowujemy pokój z Bogiem przez naszego
Pana, Jezusa Chrystusa.

3 I nie tylko nią. Chlubimy się także z ucisków,
wiedząc, że ucisk prowadzi do cierpliwości, 4
cierpliwość do wytrwałości, wytrwałość zaś do
nadziei. 5 A nadzieja nie może zawieść, ponieważ
miłość Boga wypełniła nasze serca przez Ducha
Świętego, który jest nam dany.

9 O ileż więc bardziej teraz, jako usprawiedliwieni
przez Jego krew, dzięki Niemu zostaniemy
wybawieni od gniewu!

11 I nie tylko to, ale chlubimy się w Bogu przez
naszego Pana, Jezusa Chrystusa, dzięki któremu
dostąpiliśmy pojednania.

Rz 6,1–23

Lekcja 2: s. 3, 4, 10, 14, 15

1 Czy chcemy przez to powiedzieć, że powinniśmy
trwać w grzechu, aby łaska się upowszechniła? 2
Ależ nie! Skoro umarliśmy dla grzechu, jakże
moglibyśmy nadal w nim żyć? 3 Czy nie wiecie, że
my, którzy zostaliśmy ochrzczeni w Chrystusie
Jezusie, zostaliśmy zanurzeni w Jego śmierci? 4
Przez chrzest zostaliśmy pogrzebani razem z Nim
w śmierci po to, aby wejść w nowe życie, tak jak
Chrystus został wskrzeszony z martwych dla
chwały Ojca. 5 Bo jeśli zostaliśmy złączeni z Nim
przez śmierć podobną do Jego śmierci, będziemy
także złączeni przez podobne zmartwychwstanie.

6 To wiedzmy, że już nigdy nie wolno nam służyć
grzechowi, ponieważ nasz stary człowiek został
razem z Nim ukrzyżowany, aby grzeszne ciało
uległo zniszczeniu. 7 Ten bowiem, kto umarł,
został uwolniony od grzechu. 8 Jeśli natomiast
umarliśmy z Chrystusem, wierzymy, że z Nim też
będziemy żyć, 9 bo wiemy, że Chrystus,
wskrzeszony z martwych, już nie umiera, śmierć
nad Nim już nie zapanuje. 10 Jego śmierć była
śmiercią dla grzechu raz na zawsze, Jego życie
natomiast jest życiem dla Boga.

11 Tak i wy uważajcie siebie za umarłych dla
grzechu, żyjących zaś dla Boga w Chrystusie
Jezusie. 12 Niech więc grzech nie króluje w
waszym śmiertelnym ciele, poddając was swoim
pożądliwościom. 13 Nie oddawajcie swego ciała
grzechowi jako oręż niesprawiedliwości, ale
oddawajcie samych siebie Bogu jako ci, którzy
powstali z martwych; a swoje ciało oddajcie Bogu
jako oręż sprawiedliwości. 14 Niech nie panuje nad
wami grzech. Przecież nie jesteście poddani
Prawu, lecz łasce. 15 Czy wobec tego mamy
grzeszyć, bo nie podlegamy już Prawu, lecz łasce?
Ależ nie!

16 Czyż nie wiecie, że poddając się komukolwiek
jako posłuszni niewolnicy, jesteście niewolnikami
tego, komu okazujecie posłuszeństwo? Albo
jesteście poddani grzechowi prowadzącemu do
śmierci, albo posłuszeństwu, które prowadzi do
usprawiedliwienia. 17 Bogu niech będą dzięki, że
choć byliście niewolnikami grzechu, okazaliście
szczere posłuszeństwo tej nauce, która została
wam przekazana. 18 Uwolnieni od grzechu
staliście się sługami prawości. 19 Mówię po ludzku
- z powodu waszej słabości. Podobnie jak
oddawaliście się w niewolę nieczystości i rosnącej
wciąż nieprawości, tak teraz oddajcie się służbie
sprawiedliwości, która prowadzi do świętości. 20
Bo kiedy byliście niewolnikami grzechu, nie
byliście poddani sprawiedliwości.

21 Jakie owoce przynosiliście wówczas? Takie,
których teraz się wstydzicie; ich końcem jest
śmierć. 22 Obecnie zaś, jako uwolnieni od grzechu
i posłuszni Bogu, przynosicie owoce, które
prowadzą do świętości, a końcem ich jest życie
wieczne. 23 Zapłatą bowiem za grzech jest śmierć,
a darem Boga - życie wieczne w Chrystusie
Jezusie, naszym Panu.

Rz 8,1.9.11.14–17.23.26–39

Lekcja 2: s. 1, 3, 4, 5, 6

1 Oto teraz nie ma wyroku potępiającego dla tych,
którzy są w Chrystusie Jezusie,

9 Wy jednak nie jesteście w ciele, ale w Duchu,
skoro Duch Boga w was mieszka. Jeśli ktoś nie ma
Ducha Chrystusa, to nie należy do Niego.

11 Jeśli więc mieszka w was Duch Tego, który
wskrzesił Jezusa z martwych, to Ten, który
wskrzesił Chrystusa z martwych, ożywi wasze
śmiertelne ciała dzięki mieszkającemu w was
Jego Duchowi.

14 Ci, których prowadzi Duch Boży, są synami
Bożymi. 15 Nie przyjęliście przecież ducha niewoli,
aby trwać w lęku, ale przyjęliście Ducha, który
czyni was dziećmi. W Nim wołamy: Abba, Ojcze!
16 Właśnie ten Duch zaświadcza naszemu
duchowi, że jesteśmy dziećmi Boga. 17 A jeśli
jesteśmy dziećmi, to i dziedzicami, dziedzicami
Boga i współdziedzicami Chrystusa, o ile razem z
Nim cierpimy, abyśmy też wraz z Nim doznawali
chwały.

23 Zresztą nie tylko ono, ale również my, którzy
mamy pierwsze owoce Ducha. My więc także
wołamy w naszych sercach, ufnie oczekując
uznania za dzieci, czyli odkupienia naszego ciała.

26 Właśnie w ten sposób Duch przychodzi nam z
pomocą w naszej słabości. Gdy nie wiemy, jak
mamy się modlić, Duch wstawia się za nami
wołaniem bez słów. 27 A Bóg, który przenika
serca, zna pragnienie Ducha, ponieważ to właśnie
zgodnie z Jego wolą Duch wstawia się za
świętymi. 28 Wiemy przecież, że tym, którzy
kochają Boga i którzy zostali powołani zgodnie z
Jego wcześniejszym zamysłem, wszystko służy dla
ich dobra. Zostali oni wezwani według
wcześniejszego zamysłu. 29 Tych, których Bóg
wcześniej poznał, tych też przeznaczył, aby byli
obrazem Jego Syna, pierworodnego pośród wielu
braci. 30 Tych zatem, których przeznaczył, tych
powołał, a których powołał, tych usprawiedliwił,
usprawiedliwionych zaś otoczył chwałą.

31 Co na to powiedzieć? Jeśli Bóg jest przy nas, to
któż przeciwko nam? 32 On własnego Syna nie
oszczędził, ale wydał Go za nas wszystkich,
dlaczego więc nie miałby nam ofiarować
wszystkiego wraz z Nim? 33 Kto wystąpi przeciw
wybranym przez Boga? Przecież sam Bóg
usprawiedliwia! 34 Kto wystąpi z wyrokiem
potępiającym? Przecież wstawia się za nami
Chrystus Jezus, który umarł, co więcej, który
zmartwychwstał i zasiada po prawej stronie
Boga! 35 Kto nas oddzieli od miłości Chrystusa?
Nieszczęście czy ucisk, prześladowanie czy głód,
nagość, niebezpieczeństwo czy miecz?

36 Jak to jest napisane: Z powodu Ciebie zabijają
nas cały dzień, uważają nas za owce
przeznaczone na rzeź. 37 A w tym wszystkim
odnosimy wielkie zwycięstwo dzięki Temu, który
nas umiłował. 38 Jestem pewny, że ani śmierć, ani
życie, ani aniołowie, ani władze, ani rzeczy
teraźniejsze, ani przyszłe, ani moce, 39 ani
wysokości, ani głębie, ani jakiekolwiek inne
stworzenie nie zdoła nas oddzielić od miłości
Boga, objawionej w Chrystusie Jezusie, naszym
Panu.

Rz 10,17

Lekcja 2: s. 6

17 Wiara więc rodzi się ze słuchania, słuchanie
natomiast ma miejsce dzięki słowu Chrystusa.

Rz 12,1–21

Lekcja 2: s. 2, 5, 6, 10, 12

1 Proszę was, bracia, przez miłosierdzie Boże,
abyście składali wasze ciała na ofiarę żywą,
świętą, miłą Bogu jako doskonały wyraz waszego
kultu. 2 Nie upodabniajcie się do tego świata, ale
przemieniajcie się poprzez odnowę myślenia, aby
rozeznać, jaka jest wola Boża, co szlachetne, co
miłe, co doskonałe. 3 Mocą danej mi łaski
nakazuję każdemu z was, aby nikt nie miał zbyt
wysokiego mniemania o sobie, ale niech każdy
ocenia siebie trzeźwo według miary, jaką Bóg dał
każdemu w wierze. 4 Bo podobnie jak liczne są
części jednego ciała, a każda z nich spełnia inne
zadanie, 5 tak też my liczni stanowimy jedno ciało
w Chrystusie, będąc dla siebie nawzajem
częściami.

6 Mamy zaś różne dary według danej nam łaski.
Ma ktoś dar proroctwa? Niech prorokuje zgodnie
z wiarą. 7 Otrzymał ktoś dar posługi? Niech
posługuje. Ktoś inny - dar nauczania? Niech
naucza. 8 Jeszcze inny - dar zachęcania? Niech
zachęca. Kto rozdaje, niech rozdziela z prostotą.
Ten, kto przewodzi, niech to wykonuje z
gorliwością. Kto okazuje miłosierdzie, niech to
czyni z radością. 9 Miłość niech będzie
nieobłudna. Unikajcie zła, przylgnijcie do dobra.

10 Serdeczni w braterskiej miłości wzajemnie się
wyprzedzajcie w okazywaniu szacunku.

11 Nie traćcie gorliwości, bądźcie płomiennego
ducha, służcie Panu. 12 Radujcie się nadzieją, w
ucisku bądźcie cierpliwi, w modlitwie wytrwali. 13
Wspomagajcie świętych, przestrzegajcie
gościnności. 14 Błogosławcie tych, którzy was
prześladują; błogosławcie, a nie złorzeczcie. 15
Radujcie się z radosnymi, płaczcie z płaczącymi.

16 Bądźcie jednomyślni. Nie zabiegajcie o to, co
wyniosłe, ale miejcie upodobanie w tym, co
skromne. Nie bądźcie zarozumiali. 17 Nikomu
złem za złe nie odpłacajcie. Bądźcie życzliwi dla
wszystkich ludzi. 18 Jeśli to od was zależy, ze
wszystkimi ludźmi zachowujcie pokój. 19
Umiłowani, sami nie wymierzajcie
sprawiedliwości, ale pozostawcie to gniewowi
Bożemu. Napisano bowiem: Do Mnie należy
pomsta, Ja odpłacę, mówi Pan. 20 Raczej kiedy
twój wróg jest głodny, nakarm go, a gdy jest
spragniony, daj mu pić. Czyniąc tak, zgromadzisz
nad jego głową rozżarzone węgle.

21 Nie daj się zwyciężyć złu, ale zło zwyciężaj
dobrem.

Rz 13,1–14

Lekcja 2: s. 5

1 Każdy człowiek niech się podporządkuje
władzom, którym podlega. Nie ma bowiem
władzy, która nie byłaby od Boga; lecz każda,
która istnieje, została ustanowiona przez Boga. 2
Dlatego ten, kto sprzeciwia się władzy, występuje
przeciw porządkowi Boga, a ci, którzy występują
przeciw porządkowi, sami na siebie ściągają karę.
3 Sprawujący władzę nie wywołują lęku u tych, co
dobrze czynią, ale u tych, którzy czynią źle.
Chcesz więc nie bać się władzy? Czyń dobrze, a
otrzymasz od niej pochwałę. 4 Jest przecież na
służbie u Boga, aby cię zachęcić do dobrego. Jeśli
natomiast źle postępujesz, lękaj się, bo nie na
darmo nosi miecz. Jest przecież na służbie u
Boga, sprowadzając gniew na tego, kto dopuszcza
się zła. 5 Dlatego trzeba się jej podporządkować
nie tylko ze względu na karę, ale i ze względu na
sumienie.

6 Także dlatego płacicie podatki. Ci, którzy się
tym zajmują, pełnią służbę Bożą. 7 Każdemu
oddajcie, co się mu należy: komu podatek - temu
podatek, komu cło - cło; przed kim należy
odczuwać lęk - lęk, wobec kogo szacunek - temu
szacunek. 8 Nikomu nie bądźcie nic dłużni oprócz
wzajemnej miłości. Ten bowiem, kto miłuje
bliźniego, wypełnił Prawo. 9 Ponieważ
przykazania: Nie dopuścisz się cudzołóstwa, nie
popełnisz morderstwa, nie będziesz kradł, nie
będziesz pożądał, i każde inne, zawiera się w tym:
Będziesz miłował bliźniego swojego jak siebie
samego. 10 Miłość nie wyrządza zła bliźniemu.
Miłość jest więc pełnią Prawa.

11 Poznajcie, że nadszedł już czas sposobny i pora,
abyście wstali ze snu. Teraz bowiem wasze
zbawienie jest bliżej niż wówczas, gdy
uwierzyliście. 12 Noc przeminęła i dzień się
przybliżył. Odrzućmy więc uczynki ciemności, a
nałóżmy zbroję światła. 13 Postępujmy godnie, jak
za dnia, bez hulanek i pijaństwa, bez rozwiązłości
i wyuzdania, bez kłótni i zawiści. 14 Ubierzcie się
natomiast w Pana Jezusa Chrystusa i nie
troszczcie się o ciało - o spełnianie jego
pożądliwości.

Rz 14,1–23

Lekcja 2: s. 5

1 Tego, kto jest słaby w wierze, przyjmujcie bez
roztrząsania poglądów. 2 Jeden jest przekonany,
że może jeść wszystko, słaby natomiast spożywa
jarzyny. 3 Ten, kto je wszystko, niech nie
lekceważy tego, który czegoś nie je. Ten zaś, kto
nie je wszystkiego, niech nie osądza tego, który
je. Bóg przecież go przyjął. 4 Ty natomiast kim
jesteś, że osądzasz czyjegoś sługę? To, czy on
stoi, czy upada, jest sprawą jego Pana. Ostoi się
jednak, ponieważ Pan ma moc go podtrzymać. 5
Ktoś znowu wyróżnia jeden dzień spośród innych,
dla innego wszystkie są równie ważne. Niech
każdy zostanie przy swoim przekonaniu.

6 Ten, kto dokonuje rozróżnienia, czyni tak ze
względu na Pana. Także ten, kto je, czyni to ze
względu na Pana, ponieważ składa dzięki Bogu.
Kto zaś nie je, ten nie je przez wzgląd na Pana i
także dziękuje Bogu. 7 Nikt z nas nie żyje dla
siebie i nie umiera dla siebie. 8 Bo jeśli żyjemy,
żyjemy dla Pana; jeżeli umieramy, umieramy dla
Pana. Czy więc żyjemy, czy umieramy, należymy
do Pana. 9 Po to przecież Chrystus umarł i
zmartwychwstał, aby się stać Panem tak żywych,
jak i umarłych. 10 A ty dlaczego osądzasz brata
albo dlaczego pogardzasz bratem? Przecież
wszyscy staniemy przed sądem Boga.

11 Napisano bowiem: Na moje życie, mówi Pan,
przede Mną zegnie się wszelkie kolano i wszelki
język będzie wychwalać Boga. 12 Tak oto każdy z
nas o sobie samym zda sprawę Bogu. 13 Nie
osądzajmy się nawzajem, ale raczej zwróćcie
uwagę na to, by nie dawać bratu powodu do
potknięcia się lub upadku. 14 Wiem bowiem i
jestem przekonany w Panu Jezusie, że nic samo z
siebie nie jest nieczyste, ale staje się nieczyste

tylko dla kogoś, kto je za takie uważa. [15] Jeśli więc twój brat z powodu pokarmu doznaje rozterki, nie postępujesz zgodnie z miłością. Spożywaniem pokarmu nie przyczyniaj się do zguby tego, za którego umarł Chrystus.

[16] Wasz skarb niech nie będzie lekceważony. [17] Bo królestwo Boże to nie jedzenie i picie, ale sprawiedliwość, pokój i łaska w Duchu Świętym. [18] Kto tak służy Chrystusowi, jest miły Bogu i ma uznanie u ludzi. [19] Starajmy się więc o to, co przynosi pokój i co służy wzajemnemu zbudowaniu. [20] Nie niszcz dzieła Bożego z powodu pokarmu. Chociaż każdy pokarm jest czysty, staje się czymś złym, gdy człowiek, spożywając go, powoduje czyjś upadek.

[21] Lepiej nie jedz mięsa i nie pij wina, ani czegokolwiek innego, jeśli przez to stałbyś się przyczyną upadku swego brata. [22] Wiarę, którą masz, zachowaj dla siebie przed Bogiem. Szczęśliwy człowiek, który osądzając, nie wydaje na siebie wyroku. [23] Ten jednak, kto jedząc, ma wątpliwości, sam siebie potępia, ponieważ nie postępuje zgodnie z przekonaniem wiary. Wszystko, co nie pochodzi z przekonania wiary, jest grzechem.

Rz 15,1–4.14

Lekcja 2: s. 2, 3, 4, 6

[1] My zaś, którzy jesteśmy mocni, powinniśmy dźwigać ułomności słabych, a nie szukać upodobania w sobie samych. [2] Każdy z nas niech się stara podobać bliźniemu dla jego dobra i zbudowania. [3] Bo i Chrystus nie szukał upodobania w sobie samym, ale jak jest napisane: Urągania tych, którzy Tobie urągali, spadły na mnie. [4] Co bowiem przedtem napisano, napisano dla naszego pouczenia, abyśmy mieli nadzieję dzięki cierpliwości i pociechom pochodzącym z Pism.

[14] Przekonuję się, bracia moi, że jesteście pełni szlachetności, że obfitujecie we wszelką wiedzę i potraficie też napominać siebie nawzajem.

1 List do Koryntian

1 Kor 1,18–25.30–31

Lekcja 2: s. 1, 3, 4, 14, 15

[18] Nauka o krzyżu jest głupstwem dla tych, którzy są na drodze do zagłady, ale dla nas, będących na drodze do zbawienia, jest mocą Bożą. [19] Jest napisane: Wyniszczę mądrość mędrców i udaremnię roztropność roztropnych. [20] Gdzie jest mądry? Gdzie uczony? Gdzie ten, co wnika w sprawy świata? Czyż Bóg nie uczynił głupstwem mądrości świata? [21] Skoro bowiem świat przeniknięty mądrością Bożą nie poznał Boga za pomocą tej mądrości, spodobało się Bogu zbawić tych, którzy wierzą, przez głupstwo głoszenia nauki. [22] I tak, gdy Żydzi żądają znaków, a Grecy szukają mądrości,

[23] my głosimy Chrystusa ukrzyżowanego. On jest dla Żydów powodem upadku, a dla pogan głupstwem, [24] jednakże dla powołanych, tak Żydów, jak i Greków, jest Chrystusem - mocą i mądrością Bożą. [25] Bo to, co głupie u Boga, mądrzejsze jest od ludzi, a co uchodzi za słabe u Boga, mocniejsze jest od ludzi.

[30] On zjednoczył nas z Chrystusem Jezusem, który stał się dla nas Bożą mądrością, sprawiedliwością, uświęceniem i odkupieniem, [31] aby jak to jest napisane: Kto chce się chlubić, niech się chlubi Panem.

1 Kor 2,2.9–13

Lekcja 2: s. 1, 4, 14, 15

[2] Postanowiłem wśród was nie znać niczego innego, jak tylko Jezusa Chrystusa, i to ukrzyżowanego.

[9] Napisano bowiem: czego oko nie widziało ani ucho nie słyszało, w serce człowieka nie wstąpiło, to przygotował Bóg tym, którzy Go miłują. [10] Bóg objawił nam to przez Ducha, a Duch przenika wszystko, nawet głębokości Boga. [11] Któż bowiem wie, co kryje się w człowieku, jeśli nie duch człowieka, który w nim jest? Tak i Boga nikt by nie poznał, gdyby nie Duch Boży. [12] My nie otrzymaliśmy ducha od świata, ale Ducha od Boga, aby poznać dary otrzymane od Boga. [13] Nie głosimy tego uczonymi słowami ludzkiej mądrości, ale dzięki pouczeniom Ducha, przedstawiamy sprawy duchowe tym, którzy są z Ducha.

1 Kor 3,19

Lekcja 2: s. 4

19 Mądrość bowiem tego świata jest głupstwem u
Boga, gdyż napisano: Usidla Bóg mędrców mimo
ich przebiegłości.

1 Kor 10,12–13.31

Lekcja 2: s. 3, 4, 8

12 Tak więc ten, któremu się wydaje, że stoi, niech
uważa, aby nie upadł. 13 Nie byliście kuszeni
ponad ludzkie siły. Bóg, który jest wierny, nie
pozwoli, byście byli kuszeni ponad siły, lecz
dopuszczając pokusę, wskaże sposób jej
przezwyciężenia.

31 Czy więc jecie, czy pijecie, czy cokolwiek
czynicie, wszystko czyńcie na chwałę Boga.

1 Kor 11,28–32

Lekcja 2: s. 2, 5, 6, 7, 9, 10

28 Niech każdy wpierw wnikliwie oceni samego
siebie, a potem niech je ten Chleb i pije z tego
kielicha. 29 Kto bowiem je i pije, a nie zważa na
Ciało Pańskie, je i pije na własną zgubę. 30
Właśnie dlatego tak wielu wśród was jest słabych
i chorych, wielu też zmarło. 31 Gdybyśmy siebie
samych sądzili, nie bylibyśmy osądzeni. 32 A gdy
Pan nas sądzi, wówczas karci nas w tym celu,
abyśmy nie byli potępieni wraz ze światem.

1 Kor 13,4–8

Lekcja 2: s. 4, 6

Odsyłacz wskazuje część wersetu; przytoczono cały werset. Granic
części nie wyznaczano.

4 Miłość jest cierpliwa, szlachetna, miłość nie
zazdrości, nie przechwala się, nie jest
zarozumiała, 5 nie postępuje nieprzyzwoicie, nie
szuka siebie, nie wybucha gniewem, nie liczy
doznanych krzywd, 6 nie cieszy się z
niesprawiedliwości, lecz raduje się prawdą. 7
Wszystko wytrzymuje, wszystkiemu wierzy,
wszystkiemu ufa, wszystko przetrwa. 8 Miłość
nigdy się nie kończy. Inaczej niż dar
prorokowania, który ustanie, języki, które
zanikną, czy wiedza, której zabraknie.

1 Kor 15,3–4.31.36–58

Lekcja 2: s. 4, 5, 14

3 Przede wszystkim przekazałem wam to, co sam
przyjąłem, że Chrystus umarł za nasze grzechy
zgodnie z Pismem, 4 że został pogrzebany i
trzeciego dnia zmartwychwstał zgodnie z
Pismem.

31 Przysięgam, że codziennie umieram za was,
ponieważ jesteście moją chlubą w Chrystusie
Jezusie, naszym Panu.

36 Głupcze! Czy to, co zasiane, powraca do życia,
jeśli wpierw nie obumrze? 37 To, co zasiewasz, nie
jest przecież od razu rośliną, którą będzie potem,
ale zwykłym ziarnem, na przykład pszenicy lub
czegoś innego. 38 Dopiero Bóg daje mu wygląd
według swej woli, każdemu ziarnu daje własny
wygląd. 39 Nie każde ciało jest takie samo: inne
ciało mają ludzie, a inne - bydło, jeszcze inne -
ptaki i ryby. 40 Są też ciała niebieskie i ciała
ziemskie. Inne jest piękno tych niebieskich, a
inne ziemskich.

41 Inny jest blask słońca, inny księżyca, jeszcze
inny gwiazd. Gwiazda też od gwiazdy różni się
blaskiem. 42 Tak też jest ze zmartwychwstaniem.
Sieje się zniszczalne, powstaje niezniszczalne; 43
sieje się mało wartościowe, a zmartwychwstaje
chwalebne; sieje się słabe, a zmartwychwstaje
mocne; 44 sieje się ciało zmysłowe, a powstaje
ciało duchowe. Jeśli jest ciało zmysłowe, powstaje
ciało duchowe. 45 Jest napisane: Stał się pierwszy
człowiek, Adams, istotą żyjącą, a ostatni Adam
duchem ożywiającym.

46 Nie to, co duchowe, było najpierw, ale to, co
zmysłowe. Dopiero potem było duchowe. 47
Pierwszy człowiek utworzony z ziemi jest
prochem, drugi Człowiek jest z nieba. 48 Ci z
prochu ziemi są tacy jak ten z prochu, a ci z nieba
- tacy jak Ten z nieba. 49 I jak zaczęliśmy nosić w
sobie obraz człowieka z prochu ziemi, tak
zaczniemy nosić w sobie obraz Tego z nieba. 50
Bracia! Mówię wam, że to, co śmiertelne, nie
może osiągnąć królestwa Bożego, ani to, co
zniszczalne, nie ma udziału w niezniszczalnym.

51 Oto ogłaszam wam tajemnicę: Nie wszyscy
umrzemy, ale wszyscy będziemy przemienieni 52
nagle, w jednej chwili, w mgnieniu oka, na sygnał
ostatniej trąby. Kiedy ona zabrzmi, umarli
zostaną wskrzeszeni niezniszczalni, i my
zostaniemy przemienieni. 53 Musi bowiem to, co
zniszczalne, przyoblec niezniszczalne, a to, co
śmiertelne, przyoblec nieśmiertelne. 54 Gdy już to,
co zniszczalne, przyoblecze się w niezniszczalne,
a to, co śmiertelne, przyoblecze się w
nieśmiertelne, wtedy spełni się słowo, które
zapisano: Zwycięstwo pochłonęło śmierć. 55
Gdzież jest, o śmierci, twoje zwycięstwo? Gdzie
jest, o śmierci, twój oścień?

56 Żądłem śmierci jest grzech, a siłą grzechu jest
Prawo. 57 Niech będą dzięki Bogu, który daje nam
zwycięstwo przez Pana naszego Jezusa
Chrystusa. 58 Bracia moi umiłowani, bądźcie więc

wytrwali, niezachwiani, bez reszty oddani dziełu Pana. Zawsze pamiętajcie, że dzięki Panu wasz trud nie jest daremny.

2 List do Koryntian

2 Kor 1,3–5

Lekcja 2: s. 2, 7

3 Niech będzie błogosławiony Bóg, Ojciec naszego Pana Jezusa Chrystusa, Ojciec miłosierdzia i Bóg wszelkiego pocieszenia. 4 On pociesza nas we wszystkich naszych utrapieniach, abyśmy potrafili pocieszać tych, którzy znajdują się w jakimkolwiek utrapieniu, pocieszeniem, którym sami jesteśmy pocieszani przez Boga. 5 Bo jak obfitują w nas cierpienia Chrystusa, tak dzięki Chrystusowi również nasze pocieszenie jest obfite.

2 Kor 3,18

Lekcja 2: s. 4, 6

18 My wszyscy odzwierciedlamy w naszej odkrytej twarzy chwałę Pana i jesteśmy przemieniani na ten sam obraz, zyskując coraz większą chwałę, za sprawą Pana, który jest Duchem.

2 Kor 5,1.9.17–21

Lekcja 2: s. 3, 4, 5, 6

1 Wiemy, że kiedy namiot, w którym mieszkamy tu na ziemi, zostanie zwinięty, otrzymamy od Boga jako mieszkanie budowlę niewzniesioną rękami, lecz wieczną, w niebie.

9 Dlatego ze wszystkich sił staramy się Jemu podobać zarówno wtedy, gdy przebywamy blisko, jak i wtedy, gdy tułamy się z dala.

17 Jeśli ktoś jest w Chrystusie, jest nowym stworzeniem. To, co dawne, przeminęło, a nastało nowe. 18 Wszystko to jest z Boga, który przez Chrystusa pojednał nas ze sobą i zlecił nam posługę pojednania. 19 To właśnie Bóg w Chrystusie pojednał świat ze sobą. On nie poczytał ludziom ich grzechów i w nas złożył słowo pojednania. 20 Jesteśmy więc posłani w zastępstwie Chrystusa jako przedstawiciele Boga, który przez nas zachęca. W zastępstwie Chrystusa prosimy więc: Pojednajcie się z Bogiem! 21 On Tego, który nie znał grzechu, za nas uczynił grzechem, abyśmy stali się w Nim sprawiedliwością Bożą.

2 Kor 9,8–10

Lekcja 2: s. 4

8 Bóg ma moc obdarzyć was obficie wszelką łaską, abyście zawsze mieli wszystkiego pod dostatkiem i byli bogaci we wszelkie dobre uczynki. 9 Tak jak jest napisane: Rozdzielił dary, obdarzył ubogich, Jego sprawiedliwość trwa na wieki. 10 Ten, który daje nasienie siewcy i chleb spożywającemu, dostarczy wam ziarna, rozmnoży je i zwiększy plon waszej sprawiedliwości.

2 Kor 10,5.12

Lekcja 2: s. 5, 6

5 i wszelkie przeszkody wznoszone przeciwko poznaniu Boga, a wszelką myśl bierzemy do niewoli, aby doprowadzić ją do posłuszeństwa Chrystusowi.

12 Nie odważymy się konkurować z tymi, którzy polecają samych siebie, ani porównywać się z nimi. Kiedy mierzą siebie własną miarą i porównują się ze sobą, pokazują, że pozbawieni są rozsądku.

2 Kor 13,5

Lekcja 2: s. 7

Odsyłacz wskazuje część wersetu; przytoczono cały werset. Granic części nie wyznaczano.

5 Wypróbujcie samych siebie, czy trwacie w wierze. Rozeznajcie samych siebie. Czy nie wiecie o sobie, że Chrystus jest w was? Chyba że rzeczywiście odpadliście podczas próby.

List do Galatów

Ga 4,7

Lekcja 2: s. 3

7 Tak więc nie jesteś już niewolnikiem, lecz synem, a jeśli synem, to i dziedzicem z woli Boga.

Ga 5,13.16–17.22–24

Lekcja 2: s. 3, 4, 5, 9

13 Wy zatem, bracia, zostaliście powołani do wolności. Tylko nie pojmujcie tej wolności jako zachęty do hołdowania ciału, lecz służcie sobie nawzajem z miłością.

16 Otóż powiadam: postępujcie według Ducha, a nie będziecie spełniali pożądań ciała. 17 Gdyż ciało pożąda wbrew Duchowi, natomiast Duch przeciwko ciału. Jedno przeciwstawia się drugiemu, tak że czynicie nie to, co chcecie.

22 Natomiast owocem Ducha jest: miłość, radość, pokój, cierpliwość, dobroć, życzliwość, wierność,

[23] łagodność, opanowanie. Prawo tu nie jest potrzebne. [24] A ci, którzy należą do Chrystusa Jezusa, ukrzyżowali swoje ciało razem z namiętnościami i pożądliwościami.

Ga 6,1–5.9

Lekcja 2: s. 2, 6, 8, 9

Odsyłacz wskazuje część wersetu; przytoczono cały werset. Granic części nie wyznaczano.

[1] Bracia, nawet jeśli ktoś popadnie w grzech, wy, którzy trwacie w Duchu, podźwignijcie go z całą łagodnością. Uważaj jednak, abyś i ty nie uległ pokusie. [2] Jedni drugim noście brzemiona, a tak wypełnicie prawo Chrystusa. [3] Jeśli ktoś sądzi, że jest kimś ważnym, podczas gdy nim nie jest, sam siebie oszukuje. [4] Każdy niech osądza swoje czyny i w sobie niech znajduje powód do chluby, a nie w porównywaniu się z innymi. [5] Każdy bowiem poniesie swój własny ciężar.

[9] Nie ustawajmy w czynieniu dobra. W odpowiednim czasie zbierzemy plon, jeśli teraz niczego nie zaniedbamy.

List do Efezjan

Ef 1,3–6.18–23

Lekcja 2: s. 1, 3, 14, 15

[3] Niech będzie błogosławiony Bóg, Ojciec naszego Pana Jezusa Chrystusa! On udzielił nam z wyżyn niebieskich wszelkiego błogosławieństwa duchowego w Chrystusie. [4] On wybrał nas w Nim przed stworzeniem świata, abyśmy byli przed Nim święci i nieskalani w miłości. [5] On przeznaczył nas, abyśmy się stali Jego przybranymi dziećmi przez Jezusa Chrystusa. Takie było upodobanie Jego woli, [6] aby był uwielbiony majestat Jego łaski, którą obdarzył nas w Umiłowanym.

[18] Niech da wam światłe oczy serca, abyście wiedzieli, czym jest nadzieja Jego powołania, czym bogactwo chwały Jego dziedzictwa w świętych [19] i czym nadzwyczajny ogrom Jego mocy dla nas wierzących, o czym świadczy siła Jego potęgi. [20] Ukazał ją w Chrystusie, gdy wskrzesił Go z martwych i posadził po swojej prawej stronie na wyżynach niebieskich [21] ponad wszelką zwierzchnością i władzą, mocą i panowaniem, i ponad wszelkim imieniem wzywanym nie tylko w tym wieku, ale i w przyszłym. [22] Wszystko poddał pod Jego stopy i ustanowił Go Głową całego Kościoła,

[23] który jest Jego Ciałem i Pełnią Tego, który wypełnia wszystko we wszystkim.

Ef 2,8–10.12–13.19–20

Lekcja 2: s. 1, 3, 15

[8] Łaską bowiem jesteście zbawieni przez wiarę! Nie jest to więc waszą zasługą, lecz darem Boga. [9] Nie za dokonane czyny, aby nikt się nie chełpił. [10] Jesteśmy Jego dziełem, stworzeni w Chrystusie Jezusie dla dobrych czynów, które Bóg dla nas przygotował, abyśmy zgodnie z nimi postępowali.

[12] w tamtym czasie żyliście bez Chrystusa. Byliście wyłączeni ze społeczności Izraela i nie mieliście udziału w przymierzach z obietnicą. Brakowało wam nadziei i bez Boga żyliście na świecie. [13] Lecz teraz wy, którzy niegdyś byliście daleko, w Chrystusie Jezusie staliście się bliscy dzięki Jego krwi.

[19] Tak więc nie jesteście już obcymi i przybyszami, ale współobywatelami na równi ze świętymi i domownikami Boga. [20] Jesteście zbudowani na fundamencie apostołów i proroków, a kamieniem węgielnym jest sam Chrystus Jezus.

Ef 4,1–32

Lekcja 2: s. 5, 6, 12, 16

[1] Błagam was ja, więzień w Panu, abyście postępowali w sposób godny powołania, jakim zostaliście wezwani. [2] Z całą pokorą, delikatnością i cierpliwością znoście jedni drugich w miłości. [3] Starajcie się zachować jedność Ducha, złączeni więzią pokoju. [4] Jedno jest Ciało i jeden Duch, jak jedna jest nadzieja waszego powołania, do której zostaliście wezwani. [5] Jeden jest Pan, jedna wiara, jeden chrzest,

[6] jeden Bóg i Ojciec wszystkich. On jest ponad wszystkimi, przez wszystkich i we wszystkich. [7] Każdemu z nas została dana łaska według miary daru Chrystusa. [8] Dlatego powiedziano: Gdy wstąpił na wysokości, wziął do niewoli jeńców, rozdał ludziom dary. [9] Czy jednak wstąpił, nie znaczy również, że zstąpił do niższych części ziemi? [10] Ten, który zstąpił, jest Tym samym, który wstąpił ponad wszystkie nieba, aby wszystko napełnić.

[11] On także ustanowił apostołów, proroków, ewangelistów, pasterzy i nauczycieli, [12] aby przygotowali świętych do pełnienia posługi budowania Ciała Chrystusa, [13] aż wszyscy osiągniemy jedność wiary i poznanie Syna Bożego, doskonale człowieczeństwo, miarę wielkości według pełni Chrystusa. [14] Obyśmy nie byli już dziećmi niesionymi przez fale i poddanymi prądom błędnej nauki głoszonej przez ludzi przewrotnych i przebiegłych, którzy łudzą

fałszem. 15 Bądźmy natomiast szczerzy w miłości i
wzrastajmy pod każdym względem ku Temu,
który jest Głową - ku Chrystusowi.

16 Z Niego całe Ciało - złączone i powiązane dzięki
mocy właściwej każdej części - wzrasta, budując
siebie w miłości. 17 To mówię i zaświadczam w
Panu, abyście już nie postępowali jak poganie w
swej bezmyślności. 18 Oni są zamroczeni w swych
myślach i pozbawieni udziału w życiu Bożym z
powodu swej niewiedzy i zatwardziałości serca. 19
Stracili też wrażliwość i samych siebie wydali
rozpuście i wszelkiej nieokiełznanej nieczystości.
20 Wy jednak nie tak nauczyliście się Chrystusa.

21 Słyszeliście bowiem o Nim i w Nim zostaliście
pouczeni zgodnie z prawdą w Jezusie, 22 że należy
odrzucić starego człowieka z jego wcześniejszym
sposobem życia, człowieka niszczonego przez
zwodnicze żądze. 23 Pozwólcie się odnawiać
Duchowi w waszym myśleniu 24 i przyobleczcie się
w nowego człowieka, stworzonego zamysłem
Boga w sprawiedliwości i prawdziwej świętości. 25
Dlatego odrzućcie kłamstwo i niech każdy mówi
prawdę swemu bliźniemu, bo wszyscy tworzymy
jedno.

26 Gniewajcie się, ale nie grzeszcie: niech słońce
nie zachodzi nad waszym gniewem. 27 I nie
dawajcie miejsca diabłu! 28 Kto kradnie, niech
przestanie kraść i niech raczej pracą własnych
rąk zdobywa dobra, którymi będzie mógł
wspomagać potrzebujących. 29 Niech z waszych
ust nie wychodzi żadne nieprzyzwoite słowo, lecz
tylko dobre, budujące, aby stosownie do potrzeb
dawało łaskę słuchającym. 30 Nie zasmucajcie
Bożego Ducha Świętego, w którym zostaliście
opieczętowani na dzień zbawienia.

31 Niech zniknie spośród was wszelka gorycz,
rozdrażnienie, gniew, krzyk, bluźnierstwo i
wszelkie zło. 32 Bądźcie dla siebie nawzajem
łagodni i miłosierni. Jedni drugim wybaczajcie,
tak jak Bóg wybaczył wam w Chrystusie.

Ef 5,1–33

Lekcja 2: s. 4, 5, 10, 11

1 Bądźcie więc naśladowcami Boga jak umiłowane
dzieci 2 i żyjcie w miłości na wzór Chrystusa,
który nas umiłował i samego siebie wydał za nas
jako dar i ofiarę dla Boga, jako miłą woń. 3 Jak
przystoi świętym, niech nie będzie u was mowy o
nierządzie i nieczystości albo o chciwości. 4 Nie
pozwalajcie sobie na bezwstydne postępowanie,
niedorzeczne gadanie czy niestosowne żarty, lecz
postępujcie w życzliwości. 5 To bowiem
powinniście wiedzieć, że nikt rozpustny,
bezwstydny lub skąpy, czyli bałwochwalca, nie
ma dziedzictwa w królestwie Chrystusa i Boga.

6 Niech was nikt nie zwodzi pustym gadaniem, bo
przez nie nadchodzi gniew Boży na synów buntu.
7 Nie miejcie z nimi nic wspólnego. 8 Niegdyś
byliście ciemnością, teraz zaś jesteście
światłością w Panu. Postępujecie więc jak dzieci
światłości! 9 A owocem światłości jest wszelka
dobroć, sprawiedliwość i prawda. 10 Starajcie się
rozeznać, co podoba się Panu

11 i nie miejcie udziału w bezowocnych czynach
ciemności. Co więcej, ukazujcie je, 12 bo aż wstyd
mówić o tym, co u nich dzieje się po kryjomu. 13
Wszystko natomiast, co jest ukazane, wychodzi
na jaw dzięki światłu. 14 Wszystko bowiem, co
zostaje ujawnione, jest światłem. Dlatego
powiedziano: Zbudź się, o śpiący, i powstań z
martwych, a oświeci cię Chrystus. 15 Uważajcie
więc, jak postępujecie: nie jak niemądrzy, ale jako
mądrzy.

16 Wykorzystujcie okazję, bo dni są złe. 17 Dlatego
nie bądźcie nierozumni, ale starajcie się pojąć,
jaka jest wola Pana. 18 Nie upijajcie się winem,
przez co dochodzi do rozwiązłości, lecz
napełniajcie się Duchem. 19 Odmawiajcie wspólnie
psalmy, hymny i natchnione pieśni, śpiewając
Panu i uwielbiając Go całym sercem. 20 Zawsze
bądźcie za wszystko wdzięczni Bogu i Ojcu w imię
naszego Pana, Jezusa Chrystusa.

21 Bądźcie sobie wzajemnie poddani w bojaźni
Chrystusowej. 22 Żony niech będą poddane mężom
jak Panu, 23 ponieważ mąż jest głową żony, jak
Chrystus jest Głową Kościoła - On, Zbawca Ciała.
24 I jak Kościół jest poddany Chrystusowi we
wszystkim, tak żony niech będą poddane mężom.
25 Mężowie miłujcie swoje żony, tak jak Chrystus
umiłował swój Kościół i wydał za niego samego
siebie,

26 aby go uświęcić przez oczyszczenie kąpielą
wody i słowem, 27 aby postawić go przy sobie jako
Kościół chwalebny, bez skazy i zmarszczki, czy

czegoś podobnego, aby był święty i nieskalany. [28] Mężowie tak powinni miłować swoje żony jak własne ciało. Kto miłuje swoją żonę, siebie samego miłuje. [29] Nikt nigdy nie znienawidził własnego ciała, lecz każdy je karmi i pielęgnuje, tak jak Chrystus Kościół. [30] Otóż my tworzymy z Nim jedno Ciało.

[31] I tak mężczyzna opuści ojca i matkę, a złączy się ze swoją żoną i dwoje będą jednym ciałem. [32] Jest to wielka tajemnica, a ja mówię w odniesieniu do Chrystusa i do Kościoła. [33] Niech więc każdy z was tak miłuje swoją żonę jak siebie samego. Żona natomiast niech odnosi się do swego męża z szacunkiem.

Ef 6,1–24

Lekcja 2: s. 4, 5, 6, 9, 10

[1] Dzieci, bądźcie posłuszne waszym rodzicom w Panu, gdyż jest to sprawiedliwe. [2] Czcij swojego ojca i matkę - to jest pierwsze przykazanie z obietnicą - [3] aby ci się dobrze powodziło i abyś cieszył się długim życiem na ziemi. [4] A wy, ojcowie, nie rozdrażniajcie waszych dzieci, lecz wychowujcie je w karności i posłuszeństwie Panu. [5] Niewolnicy, bądźcie posłuszni ziemskim panom ze czcią i drżeniem, w prostocie swego serca - jak Chrystusowi.

[6] Nie służcie na pokaz jak ci, którzy ludziom pragną się przypodobać, ale jak niewolnicy Chrystusa, wypełniający ochoczo wolę Bożą. [7] Służcie z życzliwością jak Panu, a nie jak ludziom. [8] Wiedzcie, że jeśli ktoś uczyni coś dobrego, Pan to zwróci i niewolnikom, i wolnym. [9] A wy, panowie, postępujcie tak samo wobec nich, unikając gróźb. Wiedzcie, że zarówno oni, jak i wy macie w niebie Pana, który nie ma względu na osoby. [10] W końcu bądźcie mocni w Panu Jego potężną siłą.

[11] Włóżcie pełną zbroję Bożą, abyście zdołali przeciwstawić się zasadzkom diabła. [12] Nie walczymy bowiem przeciw krwi i ciału, ale przeciwko zwierzchnościom i władzom, przeciwko władcom tego świata ciemności, przeciwko złym duchom na wyżynach niebieskich. [13] Dlatego nałóżcie pełną zbroję Bożą, abyście w dzień zły mogli stawić opór i ostali się dzięki pokonaniu wszelkich przeszkód. [14] Stańcie więc i przepaszcie wasze biodra prawdą, załóżcie pancerz sprawiedliwości, [15] a na nogi włóżcie gotowość głoszenia dobrej nowiny pokoju.

[16] Zawsze miejcie tarczę wiary, dzięki której będziecie mogli gasić wszelkie ogniste pociski Złego. [17] Przyjmijcie też hełm zbawienia oraz miecz Ducha, którym jest Słowo Boże. [18] Przy każdej okazji módlcie się w Duchu, zanosząc prośby i błagania. W tym celu wytrwale czuwajcie na modlitwie za wszystkich świętych [19] i za mnie, aby dane mi było słowo, gdy otworzę me usta do odważnego głoszenia tajemnicy Ewangelii, [20] abym śmiało ją głosił, tak jak powinienem. Jestem jej posłem jako więzień.

[21] Tychik, umiłowany brat i wierny sługa w Panu, oznajmi wam wszystko, abyście i wy wiedzieli, co się ze mną dzieje i co robię. [22] Jego posłałem wam, abyście dowiedzieli się o naszych sprawach i aby on pocieszył wasze serca. [23] Pokój braciom i miłość wraz z wiarą od Boga, Ojca i Pana, Jezusa Chrystusa. [24] Łaska z wszystkimi, którzy miłują Pana naszego, Jezusa Chrystusa miłością nieprzemijającą.

List do Filipian

Flp 1,6

Lekcja 2: s. 1, 3, 4, 6

[6] Jestem bowiem przekonany, że Ten, który rozpoczął w was dobre dzieło, ukończy je do dnia Chrystusa Jezusa.

Flp 2,1–30

Lekcja 2: s. 1, 4, 5, 6

[1] Jeśli więc coś znaczy upomnienie w Chrystusie, jeśli umacnia was miłość, jeśli łączy was ten sam Duch lub jeśli macie w sercu miłosierdzie i współczucie, [2] dopełnijcie mojej radości tym, że będziecie mieli te same dążenia i będziecie żywili tę samą miłość, że będziecie trwali w jedności i myśleli podobnie; [3] nie działajcie z myślą o uznaniu czy pochwałach, lecz z pokorą uważajcie jedni drugich za lepszych od siebie. [4] Niech każdy troszczy się nie tylko o swoje własne sprawy, ale także o innych. [5] Miejcie w sobie takie usposobienie, jakie też było w Chrystusie Jezusie.

[6] On, mając naturę Boga, nie uznał za stosowne korzystać ze swojej równości z Bogiem, [7] lecz ogołocił siebie samego, przyjmując naturę sługi i stając się podobnym do ludzi. A z zewnętrznego wyglądu uznany za człowieka, [8] uniżył siebie samego, stając się posłusznym aż do śmierci, i to śmierci na krzyżu. [9] Dlatego Bóg Go wywyższył i obdarzył Go imieniem, które jest ponad wszelkie imię, [10] aby na imię Jezusa zgięło się wszelkie kolano istot niebieskich i ziemskich, i podziemnych,

[11] i aby wszelki język wyznał, że Jezus Chrystus jest Panem na chwałę Boga Ojca. [12] Umiłowani moi, skoro zawsze byliście posłuszni, to nie tylko

wtedy, gdy jestem z wami, lecz tym bardziej teraz, gdy jestem nieobecny, z lękiem i drżeniem starajcie się o własne zbawienie. 13 Bóg bowiem sprawia, że pragniecie i działacie zgodnie z Jego upodobaniem. 14 Wszystko czyńcie bez narzekania i sprzeciwu, 15 by nic wam nie można było zarzucić i abyście byli bez skazy, jako nienaganne dzieci Boże wśród narodu zepsutego i przewrotnego. Bądźcie dla nich światłem jak gwiazdy na niebie.

16 Kierujcie się słowem życia, abym w dniu Chrystusa mógł być dumny, że nie biegłem na próżno i na próżno się nie trudziłem. 17 A jeśli nawet składam z siebie ofiarę i służę na rzecz waszej wiary, cieszę się i swoją radością dzielę się z wami wszystkimi. 18 I wy również cieszcie się i radujcie ze mną. 19 Mam nadzieję w Panu Jezusie, że wkrótce będę mógł posłać do was Tymoteusza, abym i ja był spokojny, wiedząc, co się u was dzieje. 20 Nie ma nikogo innego, kto by mnie rozumiał i naprawdę troszczył się o was.

21 Wszyscy bowiem szukają własnych korzyści, a nie pilnują spraw Jezusa Chrystusa. 22 Wiecie zresztą, że można na nim polegać, gdyż służył mi jak dziecko ojcu w szerzeniu Ewangelii. 23 Mam więc nadzieję, że go poślę, gdy tylko wyjaśnią się moje sprawy. 24 Pokładam ufność w Panu, że również ja sam będę mógł wkrótce przybyć. 25 Uznałem także za konieczne posłać do was Epafrodyta mego brata, współpracownika i towarzysza w boju, którego przysłaliście, aby zaradził moim potrzebom.

26 Tęsknił on za wami wszystkimi i martwił się, że dowiedzieliście się o jego chorobie. 27 Rzeczywiście bowiem zachorował tak, że był bliski śmierci. Bóg jednak zmiłował się nad nim; i nie tylko nad nim, lecz także nade mną, aby nie przygniatał mnie smutek jeden po drugim. 28 Tym prędzej więc go posyłam, abyście znowu ucieszyli się na jego widok i abym ja też mniej się martwił. 29 Przyjmijcie go w Panu z wielką radością i takim jak on okazujcie szacunek, 30 gdyż był bliski śmierci, pracując dla Chrystusa, i narażał swoje życie, aby dopełnić to, czym wy nie mogliście mi usłużyć.

Flp 3,1–21

Lekcja 2: s. 3, 5, 14, 15

1 W końcu, bracia moi, radujcie się w Panu! Nie jest mi ciężko pisać wam o tym, dla was zaś jest to pożyteczne. 2 Strzeżcie się psów, strzeżcie się złych pracowników, strzeżcie się okaleczenia. 3 To my jesteśmy obrzezaniem, my, którzy sprawujemy kult w Duchu Bożym, chlubimy się Chrystusem Jezusem i w ciele nie pokładamy ufności. 4 Chociaż ja mogę pokładać ufność także w ciele. Jeśli ktoś uważa, że może pokładać ufność w ciele, to ja tym bardziej: 5 obrzezany ósmego dnia, z narodu izraelskiego, z plemienia Beniamina, Hebrajczyk z Hebrajczyków. W stosunku do Prawa - faryzeusz,

6 co do gorliwości - prześladowca Kościoła, a jeśli chodzi o sprawiedliwość opartą na Prawie - nic mi nie można zarzucić. 7 Jednak ze względu na Chrystusa uznaję za bezwartościowe wszystko, co przynosiło mi zysk. 8 I naprawdę uważam, że to wszystko jest bezwartościowe w porównaniu z bezcennym darem poznania Chrystusa Jezusa, mojego Pana. Dla Niego odrzucam wszystko i uważam za śmieci. Pragnę tylko pozyskać Chrystusa 9 i znaleźć się w Nim, nie w oparciu o własną sprawiedliwość, pochodzącą z Prawa, ale dzięki sprawiedliwości, która rodzi się przez wiarę w Chrystusa i której Bóg udziela na podstawie wiary. 10 Moim celem jest poznanie Chrystusa, zarówno przez doświadczenie mocy Jego zmartwychwstania, jak i przez udział w Jego cierpieniach. A stając się podobnym do Niego w Jego śmierci,

11 dojdę w jakiś sposób do powstania z martwych. 12 Nie twierdzę, że to już osiągnąłem lub stałem się doskonały. Usiłuję to dopiero zdobyć, gdyż i ja zostałem zdobyty przez Chrystusa Jezusa. 13 Bracia, ja nie wmawiam sobie, że osiągnąłem cel. Ale jedno czynię: zapominając o tym, co jest za mną, a zwracając się ku temu, co przede mną, 14 biegnę ku mecie po nagrodę, do której Bóg wzywa w górę w Chrystusie Jezusie. 15 Będąc doskonałymi, tak właśnie rozumujmy; a gdybyście nawet inaczej rozumowali, Bóg was oświeci.

16 Jeśli zaś jesteśmy na właściwej drodze, podążajmy nią dalej. 17 Bracia, naśladujcie mnie i patrzcie na tych, którzy postępują według naszego przykładu. 18 Wielu bowiem postępuje jak wrogowie krzyża Chrystusa. O nich często wam mówiłem, a teraz mówię ze łzami. 19 Ich losem jest zagłada, ich bogiem - brzuch, a ich chwałą - pohańbienie. Myślą oni w sposób przyziemny. 20 Nasza zaś ojczyzna jest w niebie. Stamtąd też oczekujemy Zbawiciela, Pana, Jezusa Chrystusa,

21 który przemieni nasze marne ciało i upodobni je
do swego chwalebnego ciała. Dokona tego mocą
zdolną wszystko sobie podporządkować.

Flp 4,6–8.11–13.19

Lekcja 2: s. 4, 5, 6, 9, 11

6 O nic się nie martwcie, lecz we wszystkim
przedstawiajcie wasze prośby Bogu, modląc się i
błagając z dziękczynieniem. 7 A pokój Boży, który
przewyższa wszelkie poznanie, będzie strzegł
waszych serc i myśli w Chrystusie Jezusie. 8 W
końcu, bracia, miejcie na uwadze wszystko, co
jest prawdziwe, co godne czci i sprawiedliwe, co
czyste, miłe i szlachetne, wszystko, co jest cnotą i
zasługuje na pochwałę.

11 Nie chcę przez to powiedzieć, że cierpię
niedostatek, gdyż nauczyłem się zadowalać tym,
co mam. 12 Umiem żyć biednie i bogato. Potrafię
dostosować się do każdej sytuacji: i jeść do syta, i
głodować, i żyć bogato, i żyć ubogo. 13 Wszystko
mogę w Tym, który mnie umacnia.

19 A mój Bóg, według swego bogactwa, zaspokoi
wszystkie wasze potrzeby, gdy będzie w chwale w
Chrystusie Jezusie.

List do Kolosan

Kol 1,10

Lekcja 2: s. 4, 5, 6

10 Prowadźcie życie godne Pana, podobając Mu
się we wszystkim, przynosząc owoce we wszelkim
dobrym dziele i wzrastając w poznawaniu Boga.

Kol 2,1–23

Lekcja 2: s. 2, 3, 5

1 Chcę bowiem, abyście wiedzieli, jak wielką
walkę toczę za was, za tych, którzy są w
Laodycei, i za tych, którzy nie widzieli mnie
osobiście. 2 Niech ich serca doznają pociechy, aby
zjednoczeni w miłości doszli do całej bogatej
pełni zrozumienia, do poznania tajemnicy Boga,
Chrystusa. 3 W Nim ukryte są wszystkie skarby
mądrości i wiedzy. 4 Mówię o tym, aby nikt nie
wprowadzał was w błąd pozornym dowodem. 5
Wprawdzie ciałem jestem nieobecny, ale duchem
jestem z wami. Cieszę się, widząc ład i stałość
waszej wiary w Chrystusa.

6 Skoro więc przyjęliście Chrystusa Jezusa jako
Pana, dalej w Nim postępujcie: 7 w Nim
zakorzenieni i zbudowani, mocni wiarą, której
was nauczono. I bądźcie pełni wdzięczności. 8
Uważajcie, by ktoś was nie zniewolił filozofią i
bezsensownym oszustwem, opartym na ludzkim
podaniu o żywiołach świata. Nie pochodzi to od
Chrystusa. 9 W Nim bowiem pełnia bóstwa
zamieszkuje na sposób cielesny 10 i wy
dostępujecie pełni w Nim, który jest głową
wszelkiej zwierzchności i władzy.

11 W Nim też zostaliście obrzezani Chrystusowym
obrzezaniem, a nie ludzkim obrzezaniem waszego
doczesnego ciała. 12 Pogrzebani z Nim przez
chrzest, w Nim zostaliście też wskrzeszeni przez
wiarę w moc Boga, który wskrzesił Go z
martwych. 13 Was, którzy byliście umarli z
powodu występków i nieobrzezania waszego
ciała, wraz z Nim ożywił, gdy darował nam
wszystkie występki. 14 On zniszczył obciążające
nas zestawienie długów, które przez swoje zapisy
przemawiało przeciwko nam. Usunął je,
przybijając do krzyża. 15 Rozbroił zwierzchności i
władze i w Nim tryumfalnie je poprowadził,
wystawiając na pokaz wobec wszystkich.

16 Niech więc nikt nie osądza was z powodu
jedzenia i picia, czy też w sprawie święta lub
nowiu albo szabatów. 17 One są tylko cieniem
rzeczy mających nadejść, tu zaś jest Ciało
Chrystusa. 18 Niech nie pozbawia was słusznej
nagrody ten, kto lubuje się w upokarzaniu siebie
czy w kulcie aniołów, skupiając całą swoją uwagę
na tym, co zobaczył. Bez powodu wynosi się on
nad innych, bo przez swoje ludzkie myślenie 19
sam nie trzyma się Głowy, dzięki której całe Ciało
stanowi powiązaną ścięgnami i stawami jedność i
otrzymuje to, co jest mu potrzebne, aby wzrastać
Bożym wzrostem. 20 Jeśli umarliście z
Chrystusem, odrzucając żywioły świata, dlaczego
teraz, jak ci, którzy żyją na świecie,
podporządkowujecie się im?

21 "Nie bierz, nie próbuj, nie dotykaj. 22 A przecież
wszystkie rzeczy istnieją, aby je używać i zużyć!
Te ludzkie nakazy i pouczenia 23 wydawać się
mogą mądre, bo mówią o religijnym
zaangażowaniu, o pokorze, o umartwieniu ciała,
ale w rzeczywistości nie mają żadnego znaczenia
i służą tylko samozadowoleniu.

Kol 3,1–25

Lekcja 2: s. 3, 4, 5, 10, 12

1 Jeśli więc zostaliście wskrzeszeni z Chrystusem,
szukajcie tego, co w górze, gdzie Chrystus
zasiada po prawej stronie Boga. 2 Rozmyślajcie o
tym, co przewyższa rzeczy ziemskie, 3 gdyż
umarliście i wasze życie zostało ukryte z
Chrystusem w Bogu. 4 Gdy zaś Chrystus - wasze
życie - ukaże się w chwale, wówczas i wy
ukażecie się w chwale razem z Nim. 5 Zadajcie
więc śmierć temu, co ziemskie w ciele:
nierządowi, nieczystości, namiętności, złym
pragnieniom i chciwości, która jest
bałwochwalstwem.

6 Przez nie nadchodzi Boży gniew na synów
buntu. 7 Gdy żyliście wśród nich, wy także
postępowaliście podobnie. 8 Teraz zaś odrzućcie
od siebie to wszystko: gniew, rozdrażnienie,
złość, bluźnierstwa, obmowy. 9 Nie okłamujcie się
wzajemnie. Zrzućcie z siebie starego człowieka
wraz z jego czynami, 10 a okryjcie się nowym,
wciąż odnawiającym się, aż do poznania Tego,
który go stworzył na swój obraz.

11 Nie ma już Greka ani Żyda, obrzezania ani
nieobrzezania, barbarzyńcy, Scyty, niewolnika,
wolnego, ale wszystkim we wszystkich jest
Chrystus. 12 Jako wybrańcy Boga - święci i
umiłowani - okryjcie się głębokim miłosierdziem,
łagodnością, pokorą, delikatnością, cierpliwością.
13 Żyjcie ze sobą w zgodzie i przebaczajcie sobie
wzajemnie, gdy macie coś przeciw drugiemu. Jak
Pan wam przebaczył, również wy tak czyńcie. 14 A
wszystko to z miłością, która jest więzią
doskonałości. 15 Pokój Chrystusa, do którego
zostaliście powołani w jednym Ciele, niech
kieruje waszymi sercami. I bądźcie wdzięczni.

16 Niech zamieszka w was bogactwo nauki
Chrystusa: pouczajcie z całą mądrością i
napominajcie się wzajemnie przez psalmy,
hymny, natchnione pieśni, śpiewając Bogu z
wdzięcznością w waszych sercach. 17 I cokolwiek
czynicie słowem lub czynem - wszystko w imię
Pana Jezusa, przez Niego dziękując Bogu Ojcu. 18
Żony, bądźcie posłuszne mężom, jak przystoi w
Panu. 19 Mężowie, miłujcie żony i nie sprawiajcie
im przykrości. 20 Dzieci, we wszystkim słuchajcie
rodziców. To bowiem jest miłe Panu.

21 Ojcowie, nie rozdrażniajcie waszych dzieci, aby
nie upadały na duchu. 22 Niewolnicy, bądźcie
posłuszni we wszystkim ziemskim panom, służąc
nie na pokaz, aby się przypodobać ludziom, lecz
w prostocie serca i bojaźni Pana. 23 Cokolwiek
robicie, czyńcie to ochoczo, jak dla Pana, a nie dla
ludzi, 24 wiedząc, że otrzymacie za to nagrodę -
dziedzictwo od Pana. Bądźcie niewolnikami Pana
- Chrystusa, 25 bo kto postępuje niesprawiedliwie,
otrzyma odpłatę za krzywdę, bez względu na to,
kim jest.

Kol 4,2.6

Lekcja 2: s. 5, 9

2 Bądźcie wytrwali w modlitwie, czuwając na niej
w dziękczynieniu.

6 Słowo wasze niech zawsze będzie życzliwe,
przyprawione solą, abyście wiedzieli, jak należy
każdemu odpowiadać.

1 List do Tesaloniczan

1 Tes 2,4.13

Lekcja 2: s. 1, 4, 6, 9

4 Skoro Bóg uznał nas za godnych powierzenia
nam Ewangelii, to głosimy ją tak, aby podobać się
nie ludziom, lecz Bogu, który przenika nasze
serca.

13 Dlatego nieustannie dziękujemy Bogu,
ponieważ przyjęliście słowo Boże usłyszane od
nas nie jako słowo ludzkie, ale - jak to jest
naprawdę - jako słowo Boga. Ono działa w was,
wierzących.

1 Tes 4,1–18

Lekcja 2: s. 5, 6

1 Ponadto, bracia, prosimy i upominamy was w
imię Pana Jezusa: postępujcie tak, jak wam
przekazaliśmy, abyście podobali się Bogu.
Owszem, już tak postępujecie, ale czyńcie to
coraz lepiej! 2 Znacie przecież polecenia, jakie
daliśmy wam w imię Pana Jezusa. 3 Jest wolą
Boga, abyście byli święci. Powstrzymajcie się od
nierządu. 4 Niech każdy z was wie, że własne ciało
należy traktować z szacunkiem jako święte, 5 a
nie z namiętnym pożądaniem, jak to czynią
poganie, którzy nie znają Boga.

6 Niech nikt w tej sprawie nie popełnia wykroczeń
i nie oszukuje swego brata, ponieważ Pan będzie
karał za wszystkie takie czyny, jak to już
powiedzieliśmy i zaświadczyliśmy. 7 Bóg bowiem
nie powołał nas do nieczystości, lecz do świętości.
8 Kto więc to lekceważy, lekceważy nie człowieka,
lecz Boga, który daje wam swego Ducha
Świętego. 9 Nie musimy natomiast pisać wam o
braterskiej miłości, gdyż sam Bóg was pouczył,
abyście się wzajemnie miłowali. 10 Czynicie to
przecież względem wszystkich braci w całej
Macedonii. Zachęcamy was jedynie, bracia:
czyńcie to coraz doskonalej!

11 Usiłujcie zachować spokój, jak wam
nakazaliśmy, spełniajcie to, co do was należy, i
sami pracujcie na swe utrzymanie, 12 abyście
postępując szlachetnie wobec ludzi z zewnątrz,
nie byli od nikogo zależni. 13 Nie chcemy, bracia,
byście nie wiedzieli o losie tych, którzy umierają.
Nie smućcie się zatem, jak inni, którzy nie mają
nadziei. 14 Jeżeli bowiem wierzymy, że Jezus umarł
i zmartwychwstał, to wraz z Nim Bóg przywróci
do życia także tych, którzy zasnęli zjednoczeni z
Jezusem. 15 To wam głosimy jako słowo Pańskie:
my, którzy nadal żyjemy pozostawieni do
przyjścia Pana, nie wyprzedzimy tych, którzy
zasnęli.

16 Bowiem sam Pan zstąpi z nieba na rozkaz, na
głos archanioła i dźwięk trąby Bożej. Wówczas ci,
którzy umarli w Chrystusie, powstaną pierwsi. 17
Potem my, pozostawieni przy życiu, wraz z nimi
będziemy porwani w obłoki, w powietrze, na
spotkanie Pana. I tak zostaniemy z Panem na
zawsze. 18 Tymi słowami pocieszajcie jedni
drugich.

1 Tes 5,6–11.17–18

Lekcja 2: s. 5, 6, 9, 10

6 Nie śpijmy więc jak inni, ale czuwajmy i bądźmy
trzeźwi. 7 Ci, którzy śpią, śpią w nocy, a którzy się
upijają, pijani są w nocy. 8 My natomiast, którzy
należymy do dnia, bądźmy trzeźwi. Załóżmy
pancerz - wiarę i miłość oraz hełm - nadzieję
zbawienia. 9 Bóg przecież nie wydał nas na gniew,
lecz zechciał, abyśmy osiągnęli zbawienie przez
naszego Pana, Jezusa Chrystusa. 10 On umarł za
nas, abyśmy - czy czuwamy, czy śpimy - razem z
Nim żyli.

11 Dlatego pokrzepiajcie się wzajemnie i
umacniajcie jeden drugiego, jak to zresztą
czynicie.

17 Módlcie się nieustannie! 18 W każdej sytuacji
dziękujcie! To jest bowiem wolą Boga względem
was w Chrystusie Jezusie.

2 List do Tesaloniczan

2 Tes 3,3

Lekcja 2: s. 4

3 Pan jest wierny! On was umocni i uchroni od
złego.

1 List do Tymoteusza

1 Tm 2,1–2

Lekcja 2: s. 10

1 Zachęcam przede wszystkim, aby zanoszono
modlitwy, błagania, prośby i dziękczynienia za
wszystkich ludzi: 2 za królów i za wszystkich
sprawujących władzę, abyśmy mogli prowadzić
życie ciche i spokojne, w wielkiej pobożności i z
godnością.

1 Tm 4,7–8

Lekcja 2: s. 9

7 Odrzucaj więc bezbożne i głupie baśnie. Ćwicz
się natomiast w pobożności. 8 Ćwiczenia cielesne
przynoszą niewielką korzyść. Pobożność zaś jest
przydatna do wszystkiego, niesie z sobą obietnicę
życia obecnego i przyszłego.

2 List do Tymoteusza

2 Tm 2,15

Lekcja 2: s. 6, 9, 10, 11

15 Staraj się być przed Bogiem pracownikiem
wypróbowanym, który nie przynosi wstydu i
wiernie przekazuje słowo prawdy.

2 Tm 3,1–17

Lekcja 2: s. 2, 4, 5, 6, 9, 10, 14, 15

1 Pamiętaj, że w dniach ostatecznych nadejdą
ciężkie chwile. 2 Ludzie będą bowiem samolubni,
chciwi, pyszałkowaci, wyniośli, bluźniący,
nieposłuszni rodzicom, niewdzięczni, bezbożni, 3
nieczuli, nieustępliwi, rzucający oszczerstwa,
nieopanowani, okrutni, nienawidzący dobra, 4
zdradliwi, porywczy, zarozumiali i kochający
przyjemności bardziej niż Boga. 5 Będą
zachowywać pozory pobożności, a wyprą się tego,
co jest jej siłą. Unikaj takich ludzi.

6 Z nich bowiem wywodzą się ci, którzy krążą po
domach i bałamucą naiwne kobiety obciążone
grzechami, ulegające różnym pożądaniom. 7 Takie
ciągle się uczą, ale nigdy nie mogą dojść do
poznania prawdy. 8 Jak niegdyś Jannes i Jambres
zbuntowali się przeciw Mojżeszowi, tak też i ci
buntują się przeciwko prawdzie. Są to ludzie o
wypaczonym myśleniu i chwiejni w wierze. 9 Tacy
nie zajdą daleko, gdyż ich głupota - podobnie jak i
tamtych - stanie się jawna dla wszystkich. 10 Ty
natomiast poszedłeś za moją nauką. Naśladujesz
mój sposób życia, moje postanowienia, wiarę,
wielkoduszność, miłość, wytrwałość

11 w prześladowaniach i cierpieniach, jakie
spotkały mnie w Antiochii, w Ikonium i w Listrze.
Ileż to zniosłem prześladowań, a ze wszystkich
Pan mnie wybawił! 12 Zresztą wszyscy, którzy
chcą żyć pobożnie w Chrystusie Jezusie, będą
prześladowani. 13 Tymczasem niegodziwi i oszuści
będą coraz bardziej pogrążać się w złu, sami
błądząc i innych wprowadzając w błąd. 14 Ty
natomiast trwaj w tym, czego się nauczyłeś i co ci
powierzono, wiedząc, kim byli twoi nauczyciele! 15
Już od dzieciństwa znasz Pisma święte, które
mogą napełnić cię mądrością prowadzącą do
zbawienia przez wiarę w Chrystusie Jezusie.

16 Każde Pismo jest przez Boga natchnione i
pożyteczne do nauczania, upominania,
poprawiania, wychowywania w sprawiedliwości,
17 tak aby człowiek Boży był doskonały, zdolny do
każdego dobrego czynu.

List do Tytusa

Tt 2,1–15

Lekcja 2: s. 5

1 Ty natomiast przemawiaj zgodnie ze zdrową
nauką. 2 Starsi mężczyźni niech będą trzeźwi,
stateczni, roztropni, dojrzali w wierze, miłości i
wytrwałości. 3 Tak samo starsze kobiety niech
postępują w sposób godny świętych: niech nie
oczerniają, nie uzależniają się od wina. Niech
uczą tego, co piękne. 4 Niech nauczają młode
kobiety, jak roztropnie kochać męża i dzieci; 5 jak
być roztropnymi, czystymi, dobrze kierować
domem i podporządkowywać się mężowi. Dzięki
temu nikt nie będzie bluźnił słowu Bożemu.

6 Tak samo zachęcaj młodzież, aby postępowała
roztropnie. 7 Przede wszystkim ty sam bądź
wzorem dobrych czynów. Twoje nauczanie niech
okaże się nieskażone i godne szacunku. 8 Posługuj
się słowem zdrowym, któremu nic nie można
zarzucić, aby przeciwnik ustąpił ze wstydem, nie
mając o nas nic złego do powiedzenia. 9
Niewolnicy niech będą we wszystkim
podporządkowani swoim panom. Niech starają
się przypodobać im, a nie sprzeciwiać. 10 Niech
niczego sobie nie przywłaszczają, lecz niech stale
okazują swoją wierność, aby we wszystkim
ukazywać piękno nauki Boga, naszego
Zbawiciela.

11 Łaska Boża okazała się zbawienna dla
wszystkich ludzi. 12 Ona poucza nas, abyśmy
odrzucili bezbożność i światowe pożądania, a żyli
już teraz, na tym świecie, roztropnie,
sprawiedliwie i pobożnie, 13 oczekując
szczęśliwego spełnienia nadziei i ukazania się
chwały wielkiego Boga i naszego Zbawiciela,
Jezusa Chrystusa. 14 On wydał za nas samego
siebie, aby odkupić nas od wszelkiej nieprawości i
oczyścić dla siebie wybrany lud, gorliwy w
pełnieniu dobrych czynów. 15 O tym mów, do tego
zachęcaj i upominaj z całą powagą. Niech cię nikt
nie lekceważy!

Tt 3,1–15

Lekcja 2: s. 5

1 Przypominaj im, że powinni podporządkować się
władzom i urzędom, okazywać im posłuszeństwo i
być gotowi do każdego dobrego czynu. 2 Niech
nikomu nie ubliżają i unikają kłótni. Niech będą
życzliwi i pełni delikatności względem wszystkich
ludzi. 3 My bowiem także byliśmy kiedyś
bezmyślni, zbuntowani, błądzący, zniewoleni
przez różnorodne żądze i przyjemności. Żyliśmy
w podłości i zawiści, budząc obrzydzenie i
nienawidząc jedni drugich. 4 A oto objawiła się
dobroć i miłość Boga, naszego Zbawiciela. 5 On
zbawił nas nie dzięki sprawiedliwym czynom,
które spełniliśmy, lecz ze względu na swe
miłosierdzie. Stało się to przez odradzającą i
odnawiającą kąpiel w Duchu Świętym.

6 Wylał Go na nas obficie przez Jezusa Chrystusa,
naszego Zbawiciela, 7 abyśmy usprawiedliwieni
przez Jego łaskę stali się - zgodnie z nadzieją -
dziedzicami, życia wiecznego. 8 Oto słowo godne
wiary. Dlatego też chcę, abyś w tych sprawach
był stanowczy. Niech ci, którzy uwierzyli w Boga,
myślą o tym, jak prześcigać się w dobrych
czynach. Jest to piękne i użyteczne dla ludzi. 9
Unikaj natomiast niedorzecznych dociekań i
rodowodów, sporów i kłótni wokół Prawa. Nic one
nie dają i są jałowe. 10 Burzyciela jedności odsuń
po pierwszym lub drugim upomnieniu.

11 Wiesz, że taki jest przewrotny, grzeszny i sam
siebie potępia. 12 Gdy poślę do ciebie Artemasa
lub Tychika, postaraj się przybyć do mnie do
Nikopolis. Tam bowiem postanowiłem spędzić
zimę. 13 Zenasa, znawcę prawa, i Apollosa
zaopatrz starannie na drogę, tak aby im niczego
nie brakowało. 14 Niech i nasi uczą się prześcigać
w dobrych czynach przy zaspokajaniu
koniecznych potrzeb, aby nie okazali się
bezowocni. 15 Pozdrawiają cię wszyscy, którzy są
ze mną. Pozdrów wszystkich kochających nas w
wierze. Łaska z wami wszystkimi!

List do Hebrajczyków

Hbr 2,18

Lekcja 2: s. 3

18 Skoro bowiem sam doświadczył pokusy, potrafi
przyjść z pomocą kuszonym!

Hbr 4,12.15–16

Lekcja 2: s. 3, 4, 6, 9

12 Słowo Boże jest bowiem żywe i skuteczne,
ostrzejsze od każdego obosiecznego miecza.
Przenika ono aż do rozdzielenia duszy i ducha,
stawów i szpiku, rozsądza myśli i zamiary serca.

15 Nie takiego bowiem mamy najwyższego
kapłana, który nie mógłby współczuć nam w
słabościach. Przeciwnie, podobnie jak my
doświadczył On wszystkiego - oprócz grzechu. 16
Śmiało więc zbliżmy się do tronu łaski, aby
otrzymać miłosierdzie i znaleźć łaskę w stosownej
chwili!

Hbr 5,12–14

Lekcja 2: s. 2, 4, 6, 8, 14, 15

12 Chociaż bowiem ze względu na czas winniście
już być nauczycielami, sami ponownie
potrzebujecie pouczenia o podstawowych
zasadach nauki Bożej. Zamiast stałego pokarmu,
znowu potrzebujecie mleka! 13 Każdy bowiem
niewprawny w nauce sprawiedliwości jest jak
niemowlę ssące mleko. 14 Dojrzali zaś przyjmują
pokarm stały, gdyż przez praktykę mają zmysły
wyćwiczone do rozróżniania między tym co dobre
i złe.

Hbr 7,25

Lekcja 2: s. 4

25 Toteż na zawsze może zbawić tych, którzy
zbliżają się do Boga. Żyje przecież wiecznie, aby
się wstawiać za nimi.

Hbr 9,28

Lekcja 2: s. 5

28 Tak samo i Chrystus raz złożył siebie w ofierze,
żeby ponieść grzechy wielu, a potem objawi się
już nie ze względu na grzech, lecz dla zbawienia
tych, którzy Go oczekują.

Hbr 10,23–25

Lekcja 2: s. 5, 6

23 Trzymajmy się niewzruszenie wyznawanej
nadziei, gdyż wierny jest dawca obietnicy! 24
Bądźmy wzajemnie za siebie odpowiedzialni,
dążąc do gorliwej miłości i dobrych uczynków. 25
Nie zaniedbujmy wspólnych zgromadzeń, jak się
to stało zwyczajem niektórych. Natomiast
zachęcajmy się wzajemnie, im bardziej widzimy,
że zbliża się Dzień Pana.

Hbr 11,10

Lekcja 2: s. 5

10 Oczekiwał bowiem miasta opartego na trwałych
fundamentach, którego architektem i
budowniczym będzie sam Bóg.

Hbr 12,1.5–11

Lekcja 2: s. 2, 9

1 Skoro więc mamy wokół siebie tak wspaniały
zastęp świadków, zrzućmy z siebie wszystko, co
nam przeszkadza, i grzech, który tak łatwo
przylega! Wytrwale biegnijmy w wyznaczonych
nam zawodach!

5 Nie zapominajcie o zachęcie, jaką Bóg kieruje do
was jako synów: Nie gardź, mój synu, karceniem
Pana i nie zniechęcaj się Jego upomnieniem, 6 bo
kogo Pan miłuje, tego karci, wymierza karę
każdemu, kogo uznaje za syna! 7 Jeśli cierpicie, to
dla waszego wychowania! Bóg traktuje was jak
synów. Cóż to byłby za syn, którego ojciec by nie
wychowywał? 8 Jeśliby was omijało karcenie,
będące udziałem wszystkich, znaczyłoby to, że
nie jesteście Jego prawdziwymi dziećmi, nie
jesteście synami! 9 Jeśli bowiem szanowaliśmy
naszych ziemskich rodziców za to, że nas karcili,
to tym bardziej bądźmy ulegli Ojcu duchów, aby
osiągnąć życie!

10 Tamci tylko przez krótki czas wychowywali nas,
jak umieli. Ten zaś czyni to dla naszego dobra,
dając nam udział we własnej świętości. 11 Żadne
karcenie początkowo nie wydaje się przyjemne,
lecz jest bolesne. Później jednak pięknie owocuje
w wychowankach pokojem i sprawiedliwością.

Hbr 13,5.15.21

Lekcja 2: s. 4, 6, 9

5 Nie bądźcie chciwi na pieniądze, zadowalajcie
się tym, co posiadacie, gdyż sam Bóg powiedział:
Nie opuszczę cię ani nie porzucę!

15 Zatem przez Niego ustawicznie składajmy
ofiarę uwielbienia. Jest nią owoc warg
wyznających Jego imię.

21 udzieli wam wszelkiego dobra, abyście spełnili Jego wolę! A z nami niech czyni, co się Jemu podoba, przez Jezusa Chrystusa! Jemu chwała na wieki wieków. Amen.

List św. Jakuba Apostoła

Jk 1,1–27

Lekcja 2: s. 2, 3, 4, 5, 6, 9, 10, 14, 15

1 Jakub, sługa Boga i Pana Jezusa Chrystusa,
posyła radosne pozdrowienie dwunastu
plemionom w diasporze. 2 Bracia moi! Przyjmujcie
z wielką radością różne doświadczenia, jakie was
spotykają. 3 Wiedzcie, że próba waszej wiary rodzi
wytrwałość. 4 A wytrwałość niech was prowadzi
ku dojrzałości, abyście byli w pełni doskonali, bez
najmniejszej wady czy skazy. 5 Jeśli ktoś z was
potrzebuje mądrości, niech prosi o nią Boga, a na
pewno ją otrzyma. On bowiem każdego chętnie
obdarza, nie czyniąc nikomu wyrzutów.

6 Niech prosi z wiarą i bez powątpiewania. Kto
bowiem wątpi, jest jak wzburzona morska fala,
którą wiatr miota w różne strony. 7 Taki niech się
nie spodziewa, że otrzyma cokolwiek od Pana, 8
skoro jest wewnętrznie rozdarty i niestały we
wszystkim, co czyni. 9 Biedny brat niech się
szczyci swym wyróżnieniem, 10 bogaty zaś - swym
upokorzeniem, bo uschnie jak zielona trawa.

11 Wzeszło słońce i swym żarem wypaliło trawę;
jej kwiat opadł, a piękno zginęło. Tak samo
zmarnieje bogaty ze swoimi dziełami. 12
Szczęśliwy człowiek, który mimo pokusy wytrwa
w dobrym, bo gdy będzie wypróbowany, otrzyma
od Boga wieniec życia, obiecany tym, którzy Go
miłują. 13 Ten, kto doznaje pokusy, niech nie
mówi, że Bóg go kusi. Bóg bowiem ani sam nie
jest kuszony, ani też nie kusi nikogo. 14 Każdego
bowiem kusi jego własna pożądliwość, która
odwodzi od dobra i nakłania do zła. 15 Gdy
pożądliwość pocznie, rodzi grzech. A gdy grzech
jest dojrzały, płodzi śmierć.

16 Bracia moi najmilsi, nie dajcie się zwodzić. 17
Każde otrzymane dobro i dary doskonałe
pochodzą z góry, od Ojca światłości, w którym nie
dochodzi do żadnych zmian ani zaćmień. 18 On
zgodnie ze swym postanowieniem zrodził nas
przez słowo prawdy, abyśmy byli jakby
pierwocinami Jego stworzeń. 19 Bracia moi
umiłowani! Wiedzcie, że każdy człowiek powinien
być chętny do słuchania, a powściągliwy w
mówieniu i nieskory do gniewu. 20 Człowiek
zagniewany nie postępuje bowiem według Bożej
sprawiedliwości.

21 Dlatego porzućcie wszelką nieczystość i
bezmiar zła; z pokorą przyjmijcie dane wam
słowo, które ma moc was zbawić. 22
Wprowadzajcie słowo w czyn, a nie bądźcie
jedynie słuchaczami, którzy oszukują samych
siebie. 23 Tego bowiem, kto tylko słucha słowa,
lecz według niego nie żyje, można porównać do
człowieka, który przygląda się swej twarzy w
lustrze. 24 Oglądał on wprawdzie samego siebie,
ale po odejściu od lustra zaraz zapomniał, jaki
był. 25 Kto jednak wnika w doskonałe prawo
wolności i według niego postępuje, nie jest już
jedynie skłonnym do zapominania słuchaczem,
lecz wykonawcą dzieła. Będzie on szczęśliwy,
dzięki wypełnianiu go.

26 Jeżeli ktoś się uważa za człowieka religijnego, a
nie panuje nad swoim językiem, oszukuje samego
siebie, a jego religijność jest jałowa. 27
Człowiekiem religijnym i nieskazitelnie czystym
przed Bogiem Ojcem jest ten, kto sierotom i
wdowom przychodzi z pomocą w ich utrapieniu, a
siebie samego zachowuje czystym od skazy
świata.

Jk 2,1–26

Lekcja 2: s. 5

1 Bracia moi! Wiara w naszego Pana, Jezusa
Chrystusa, uwielbionego nie kieruje się
względami na osoby. 2 Jeżeli więc przyjdzie na
wasze zebranie człowiek bogato ubrany, ze
złotym pierścieniem na palcu, oraz ktoś ubogi, w
nędznym ubraniu, 3 a wy zwrócicie się do
ubranego bogato: "Usiądź wygodnie tutaj, zaś do
ubogiego powiecie: "Stań tam lub usiądź u moich
nóg, 4 to czy nie robicie różnic między sobą i nie
stajecie się przewrotnymi sędziami? 5 Słuchajcie,
moi bracia umiłowani! Czy Bóg nie wybrał
ubogich tego świata na bogatych w wierze i na
dziedziców królestwa, jakie przygotował tym,
którzy Go miłują?

6 Wy tymczasem wzgardziliście ubogimi! Czy to
nie bogaci was uciskają i siłą prowadzą do
sądów? 7 Czy to nie oni znieważają wspaniałe
imię, które zostało nad wami wezwane? 8 Jeżeli
więc wypełniacie prawo królewskie zgodnie z
Pismem: Będziesz miłował bliźniego swojego jak
siebie samego, dobrze czynicie. 9 Jeżeli jednak
kierujecie się względami na osoby, grzeszycie i
Prawo potępia was jako przestępców. 10 Kto
przyjmuje całe Prawo, a nie przestrzega tylko
jednego przykazania, wykracza przeciwko
wszystkim.

11 Ten bowiem, który powiedział: Nie dopuścisz
się cudzołóstwa, powiedział także: Nie popełnisz

morderstwa. Chociaż nie cudzołożysz, ale zabiłeś kogoś, przekroczyłeś całe Prawo. 12 Tak więc mówcie i czyńcie jak ci, którzy będą sądzeni według prawa wolności. 13 Ci jednak, którzy nie okazują miłosierdzia, będą sądzeni bez litości. Miłosierdzie góruje nad sądem. 14 Bracia moi! Jaki z tego pożytek, jeśli ktoś mówi, że wierzy, a nie potwierdza tego czynami? Czy taka wiara może go zbawić? 15 Gdyby więc twój brat lub siostra byli nadzy lub głodni,

16 a ty byś im powiedział: "Idźcie w pokoju, ogrzejcie się i posilcie, lecz nie dałbyś im tego, czego potrzebuje ciało, jakąż będą mieli z tego korzyść? 17 Tak więc wiara, która nie jest potwierdzona czynami martwa jest sama w sobie. 18 Może ktoś powie: "Ty wierzysz, a ja wypełniam uczynki. Pokaż mi twoją wiarę, która nie jest potwierdzona uczynkami, a ja ci pokażę moją wiarę, za którą idą czyny. 19 Wierzysz, że jest jeden Bóg? Dobrze czynisz. Lecz demony też wierzą i ze strachu drżą. 20 Chcesz się przekonać, próżny człowieku, że wiara niepotwierdzona czynami nic nie daje?

21 Czy nasz ojciec, Abraham, nie dzięki uczynkom został uznany za sprawiedliwego, kiedy położył swojego syna Izaaka na ołtarzu? 22 Widzisz więc, że wiara współdziałała z jego uczynkami i przez nie stała się doskonała. 23 Tak wypełniło się Pismo, które mówi: Abraham uwierzył Bogu i dlatego został przez Niego usprawiedliwiony. Nazwano go też przyjacielem Boga. 24 Widać więc, że człowiek zostaje uznany za sprawiedliwego dzięki uczynkom, a nie dzięki samej tylko wierze. 25 A nierządnica Rachab, czy nie przez swoje czyny została zbawiona? Przecież udzieliła schronienia zwiadowcom i uratowała ich, odsyłając inną drogą.

26 Jak więc ciało bez ducha jest martwe, tak i wiara bez uczynków jest martwa.

Jk 3,1–18

Lekcja 2: s. 5, 8

1 Bracia moi! Nie chciejcie za dużo pouczać innych, gdyż tym surowiej sami będziemy sądzeni. 2 Wszyscy przecież popełniamy wiele błędów. Jeśli ktoś panuje nad swoim językiem, jest człowiekiem doskonałym, umiejącym całe ciało utrzymać na wodzy. 3 Koniom zakładamy wędzidła, aby były nam posłuszne, i tak panujemy nad całym ich ciałem. 4 Podobnie statki, choć wielkie i pędzone gwałtownymi wichrami, przy pomocy małego steru są kierowane tam, dokąd chce sternik. 5 Tak i język - choć jest mały, może wiele. Mały płomyk ognia jakże wielki las podpala.

6 Język to ogień, to świat nieprawości. Jest on tą częścią naszego ciała, która plugawi je i wypala przez całe życie, bo roznieca go ogień potępienia. 7 Wszelkie gatunki dzikich zwierząt, ptaków, gadów i zwierząt morskich można ujarzmić i rzeczywiście ludzie je ujarzmiają. 8 Języka natomiast, który jest pełen śmiercionośnego jadu i ciągle zagrażającego zła, nikt nie potrafi poskromić. 9 Językiem wielbimy Boga i Ojca, językiem też przeklinamy ludzi stworzonych na Boże podobieństwo. 10 Z tych samych ust wychodzi błogosławieństwo i przekleństwo. Bracia moi, tak być nie może!

11 Czy z tego samego źródła wypływa woda słodka i gorzka? 12 Bracia moi! Czy drzewo figowe może rodzić oliwki, a winorośl - figi? Tak również ze słonego źródła nie może wypływać słodka woda. 13 Jeśli ktoś z was jest mądry i rozsądny, niech tego dowiedzie swoim nienagannym postępowaniem, czynami pełnymi delikatności i mądrości. 14 Jeśli natomiast wasze serce napełnione jest chorobliwą zazdrością i rywalizacją, to nie wywyższajcie się nad innych i nie kłamcie wbrew prawdzie. 15 Taka mądrość nie pochodzi z nieba, ale jest przyziemna; kieruje się tylko zmysłami i jest diabelska.

16 Gdzie bowiem panuje zazdrość i chorobliwa ambicja, tam jest niepokój i wszelkie przewrotne działanie. 17 Mądrość natomiast, która pochodzi od Boga, jest przede wszystkim nieskazitelnie czysta, przynosi pokój, jest życzliwa i wyrozumiała, uległa, pełna miłosierdzia i dobrych owoców, jest bezstronna i bez obłudy. 18 A ci, którzy wprowadzają pokój, zasiewają w pokoju owoc sprawiedliwości.

Jk 4,1–17

Lekcja 2: s. 5

1 Skąd wojny i walki między wami? Czy nie z
pożądliwości, które walczą w waszych ciałach? 2
Pożądacie, a nie posiadacie; zabijacie i
zazdrościcie, a nie możecie osiągnąć; toczycie
boje i wojny, a nic nie zyskujecie, bo się nie
modlicie! 3 Modlicie się, a nie otrzymujecie, bo się
źle modlicie. Pragniecie zaspokoić tylko własne
namiętności. 4 Ludzie wiarołomni! Czyż nie
wiecie, że przyjaźń z tym światem oznacza
nieprzyjaźń z Bogiem? Jeśli więc ktoś chce być
przyjacielem świata, staje się nieprzyjacielem
Boga. 5 Czy uważacie, że Pismo mówi na próżno:
Zazdrośnie pragnie ducha, którego w nas tchnął?

6 Dlatego obdarza tym większą łaską, skoro mówi:
Bóg pysznym się sprzeciwia, a dla pokornych jest
łaskawy. 7 Bądźcie więc ulegli Bogu.
Przeciwstawiajcie się natomiast diabłu, a
ucieknie od was. 8 Zbliżcie się do Boga, a On
zbliży się do was. Obmyjcie ręce, grzesznicy!
Oczyśćcie serca, ludzie wewnętrznie rozdarci! 9
Uznajcie swoją nędzę, smućcie się i płaczcie.
Śmiech wasz niech zamieni się w smutek, a
radość w przygnębienie. 10 Uniżcie się przed
Panem, a On was wywyższy.

11 Bracia! Nie obmawiajcie się nawzajem. Jeśli
ktoś obmawia swego brata i osądza go, występuje
przeciwko Prawu i osądza je. A jeśli osądzasz
Prawo, nie jesteś jego wykonawcą, lecz sędzią. 12
Jeden jest tylko Prawodawca i Sędzia, który może
zbawić lub potępić. Kimże więc ty jesteś, że
osądzasz bliźniego? 13 Dlaczego teraz mówicie:
"Dziś lub jutro pojedziemy do tego miasta,
zatrzymamy się tam przez rok, będziemy
handlować i zarabiać? 14 Nie wiecie, co będzie
jutro. Czymże jest wasze życie? Jesteście jak dym,
który pojawia się na krótko i zaraz znika. 15
Powinniście raczej mówić: "Uczynimy to lub
tamto, jeżeli Pan zechce i jeśli żyć będziemy.

16 Wy jednak jesteście zarozumiali i wyniośli! A
każda zarozumiałość jest zła 17 Kto bowiem wie,
jak czynić dobro, a nie czyni, popełnia grzech.

Jk 5,1–20

Lekcja 2: s. 5

1 A wy, bogacze, lamentujcie i płaczcie z powodu
udręk, które nadchodzą. 2 Wasze bogactwo
zbutwiało. Mole zjadły wasze ubrania. 3 Wasze
srebro i złoto zaśniedziało. Ta śniedź będzie
świadczyć przeciwko wam i zniszczy ciała wasze
jak ogień. Takie gromadziliście sobie skarby na
dni ostateczne! 4 Oto woła zapłata, której
odmówiliście robotnikom, choć skosili wasze
pola! Oto do uszu Pana Zastępów doszły
narzekania żniwiarzy! 5 Żyliście na ziemi w
zbytkach i zmysłowych rozkoszach. I tak
utuczyliście wasze serca na dzień zabijania.

6 Skazaliście na śmierć i zabiliście
sprawiedliwego, a on nie stawiał wam oporu. 7
Bracia! Bądźcie cierpliwi, aż Pan przybędzie.
Przecież rolnik cierpliwie czeka jesienią i wiosną
na deszcz, aby mógł zebrać cenne plony ziemi. 8
Tak i wy bądźcie cierpliwi i nabierzcie odwagi, bo
przyjście Pana jest już bliskie. 9 Nie narzekajcie
jedni na drugich, abyście nie byli sądzeni. Oto
Sędzia stoi już u drzwi. 10 Bracia! Prorocy, którzy
przemawiali w imieniu Pana, niech będą dla was
przykładem wytrwałości w znoszeniu cierpień.

11 Zobaczcie, że uważamy ich za szczęśliwych,
ponieważ wytrwali. Słyszeliście o wytrwałości
Hioba i wiecie, jak na koniec Pan go wynagrodził,
bo Pan jest pełen litości i miłosierdzia. 12 Przede
wszystkim jednak, bracia moi, nie przysięgajcie:
ani na niebo, ani na ziemię, ani w żaden inny
sposób. Niech wasze "tak oznacza zawsze "tak, a
"nie znaczy "nie, abyście nie byli potępieni. 13 Jeśli
ktoś z was cierpi z powodu nieszczęścia - niech
się modli. Kto zaś jest radosny - niech wyśpiewuje
Bogu. 14 Jeśli ktoś z was choruje, niech wezwie
starszych Kościoła. Niech się modlą nad nim,
namaszczając go oliwą w imię Pana. 15 Modlitwa
zanoszona z wiarą będzie dla chorego zbawienna
i Pan go podźwignie. A jeśli popełnił grzechy,
będą mu odpuszczone.

16 Wyznawajcie więc swoje grzechy jedni drugim i
módlcie się nawzajem za siebie, abyście zostali
uzdrowieni. Wielką bowiem moc posiada gorliwa
modlitwa człowieka sprawiedliwego. 17 Przecież
Eliasz, który jak my był tylko człowiekiem, usilnie
modlił się, aby nie padał deszcz, i przez trzy i pół
roku nie było deszczu. 18 A kiedy znowu się
pomodlił, niebo zesłało deszcz i ziemia wydała
swoje plony. 19 Bracia moi! Jeśliby ktoś z was
zszedł z drogi prawdy, a inny by go nawrócił, 20
niech wie, że nawracając grzesznika z błędnej
drogi, ocali go od potępienia i przyczyni się do
przebaczenia wielu grzechów.

1 List św. Piotra Apostoła

1 P 1,13.24

Lekcja 2: s. 4, 5

13 Dlatego bądźcie gotowi i trzeźwi! Wytrwale
pokładajcie nadzieję w łasce, której dostąpicie w
dniu objawienia Jezusa Chrystusa!

24 Ponieważ: Każde stworzenie jest jak trawa i
cały jego wdzięk - jak kwiat polny. Trawa uschła,
kwiat opadł,

1 P 2,1–25

Lekcja 2: s. 2, 5, 6, 9

1 Odrzućcie więc wszelkie zło, wszelki fałsz i
obłudę, zawiść i wszelkie obmowy! 2 Jak ledwo
narodzone niemowlęta pragnijcie nieskażonego
mleka słowa Bożego, abyście dzięki niemu dorośli
do zbawienia. 3 Skosztowaliście przecież, jak
dobry jest Pan! 4 Zbliżcie się do Niego, bo jest
żywym kamieniem, który ludzie odrzucili, ale dla
Boga jest wybrany i drogocenny! 5 Również i wy,
jako żywe kamienie, służycie do budowy
duchowego domu, aby stać się świętym
kapłaństwem i składać duchowe ofiary, miłe Bogu
dzięki Jezusowi Chrystusowi.

6 Napisane jest bowiem w Piśmie: Oto kładę na
Syjonie kamień, kamień węgielny wybrany i
drogocenny. Kto wierzy w Niego, nie będzie
zawiedziony. 7 Chwała wam, którzy wierzycie! Dla
niewierzących zaś właśnie ten kamień, który
odrzucili budujący, stał się kamieniem
węgielnym, 8 kamieniem, o który ludzie się
potykają, i skałą, przez którą upadają! Upadają ci,
którzy nie słuchają Słowa, bo tak już zostało
postanowione. 9 Wy zaś jesteście ludem
wybranym, królewskim kapłaństwem, narodem
świętym, ludem, który jest szczególną własnością
Boga! Głoście więc wielkie dzieła Tego, który was
wezwał z ciemności do swego przedziwnego
światła! 10 Dawniej nie byliście ludem, teraz zaś
staliście się ludem Bożym! Nie było dla was
miłosierdzia, teraz zaś zaznaliście miłosierdzia!

11 Umiłowani, proszę was jako wygnańców i
pielgrzymów, abyście się powstrzymali od
zmysłowych żądz, które przeciwstawiają się
duszy. 12 Wśród pogan zachowujcie się
nienagannie, aby ci, którzy was oczerniają jako
złoczyńców, patrząc na wasze dobre czyny, mogli
chwalić Boga w dniu nawiedzenia. 13 Ze względu
na Pana podporządkujcie się każdej władzy
ustanowionej przez ludzi. Szanujcie króla jako
najwyższego władcę 14 i zarządców, ponieważ
zostali przez niego upoważnieni, aby karać złych i
nagradzać dobrych. 15 Taka jest bowiem wola
Boża: abyście swoim dobrym postępowaniem
zmuszali do milczenia niewiedzę głupich ludzi.

16 Jesteście ludźmi wolnymi, nie wykorzystujcie
więc wolności jako pretekstu do czynienia zła.
Jako słudzy Boga 17 wszystkim okazujcie
szacunek! Miłujcie braci! Bójcie się Boga i
szanujcie króla! 18 Słudzy, bądźcie posłuszni i
pełni szacunku wobec swoich panów, nie tylko
dobrych i życzliwych, ale i surowych. 19 Ten
bowiem ma łaskę u Boga, kto ze względu na
Niego znosi przykrości, niesprawiedliwie
cierpiąc. 20 Cóż to za zaszczyt znosić karę za
popełnione wykroczenia? Ale gdy postępujecie
dobrze i wytrwale znosicie niezasłużone
cierpienia, wtedy macie łaskę u Boga!

21 Do tego bowiem zostaliście powołani! Chrystus
również za was cierpiał i zostawił wam przykład,
abyście szli Jego śladami. 22 On nie popełnił
grzechu ani na Jego ustach nie było fałszu. 23 Gdy
Go znieważano, nie odpłacał zniewagami. Gdy
cierpiał, nie odgrażał się, ale oddał sprawę w ręce
sprawiedliwego Sędziego. 24 W swoim ciele
poniósł nasze grzechy na drzewo krzyża, abyśmy
zerwali z grzechem i żyli sprawiedliwie.
Zostaliście bowiem uzdrowieni przez Jego rany! 25
Byliście jak zbłąkane owce, ale nawróciliście się
do waszego Pasterza i Stróża waszych dusz.

1 P 3,1–22

Lekcja 2: s. 5, 6, 11

1 Tak samo i żony niech się podporządkują swoim
mężom! Pozyskają wtedy dobrym przykładem,
bez słów, nawet tych, którzy nie są posłuszni
Słowu. 2 Niech widzą waszą bogobojność i
niewinność! 3 Wasze piękno nie powinno
sprowadzać się do rzeczy zewnętrznych:
wyszukanej fryzury, złotych ozdób i strojnych
sukien, 4 ale niech wypływa z tego, co jest ukryte
w ludzkim sercu: z niezniszczalnego pokoju
ducha i delikatności. To właśnie ma wartość u
Boga! 5 Tak niegdyś przyozdabiały się święte
kobiety, które ufały Bogu i szanowały swych
mężów.

6 Tak właśnie Sara okazała posłuszeństwo
Abrahamowi, nazywając go panem. Jesteście jej
córkami, gdy postępujecie dobrze i nie dajecie się
niczym zastraszyć. 7 Podobnie i wy, mężowie,
bądźcie wyrozumiali w waszym pożyciu
małżeńskim, gdyż kobiety to istoty delikatniejsze.
Okazujcie im szacunek, bo i one dziedziczą razem
z wami łaskę życia wiecznego. Niech nic nie
zakłóca waszych modlitw! 8 W końcu zaś wszyscy
bądźcie jednomyślni i pełni współczucia!

Kochajcie się po bratersku, bądźcie miłosierni i pokorni! [9] Nie odpłacajcie złem za zło ani obelgą za obelgę! Przeciwnie, odpowiadajcie dobrym słowem, gdyż Bóg was powołał, abyście otrzymali błogosławieństwo. [10] Kto bowiem chce cieszyć się życiem i doczekać dni szczęśliwych, niech powstrzyma język od zła, a wargi od obłudnej mowy!

[11] Niech się odwróci od zła, a czyni dobro, niech szuka pokoju i dąży do niego! [12] Gdyż oczy Pana zwrócone ku sprawiedliwym, a Jego uszy słyszą ich błaganie. Od złoczyńców zaś Pan się odwraca. [13] Któż was skrzywdzi, jeśli będziecie się starać o dobro? [14] Nawet jeśli cierpicie za sprawiedliwość, jesteście szczęśliwi! Nie bójcie się tego, czego oni się boją ani nie dajcie się zastraszyć! [15] Chrystusa Pana czcijcie w waszych sercach jako świętego i bądźcie zawsze gotowi odpowiedzieć każdemu, kto zażąda uzasadnienia waszej nadziei.

[16] Bądźcie jednak delikatni i pełni respektu. Zachowujcie czyste sumienie, aby zawstydzić tych, którzy was oczerniają i urągają waszemu chrześcijańskiemu postępowaniu. [17] Lepiej bowiem cierpieć niewinnie - jeśli Bóg tak chce - niż za złe czyny. [18] Bo i Chrystus raz za grzechy cierpiał - sprawiedliwy za niesprawiedliwych - aby was przyprowadzić do Boga. Jego ciało wprawdzie zabito, ale mocą Ducha został przywrócony do życia. [19] Jego mocą poszedł również, aby ogłosić naukę uwięzionym duchom, [20] które niegdyś, za dni Noego, nie okazały posłuszeństwa. Wtedy Bóg czekał cierpliwie, zanim zbudowano arkę, w której tylko nieliczni, to jest osiem osób, zostali zbawieni dzięki wodzie.

[21] Teraz zaś przez znak wody zbawia was chrzest, który nie jest obmyciem cielesnego brudu, ale zobowiązaniem wobec Boga do czystego sumienia dzięki Zmartwychwstaniu Jezusa Chrystusa. [22] Wzniósł się On do nieba i jest po prawicy Boga, a zostali mu poddani aniołowie, potęgi i moce.

1 P 4,2.10–11

Lekcja 2: s. 5, 6

[2] aby już dłużej nie kierować się ludzkimi żądzami, ale przeżyć resztę swego życia zgodnie z wolą Bożą.

[10] Jako dobrzy zarządcy różnorakiej łaski Bożej służcie sobie nawzajem zgodnie z darem, jaki każdy z was otrzymał. [11] Jeśli ktoś przemawia, niech przekazuje słowo Boże. Kto usługuje, niech to czyni z mocą otrzymaną od Boga, aby we wszystkim był wychwalany Bóg przez Jezusa Chrystusa. Jemu chwała i moc na wieki wieków. Amen.

1 P 5,7–8

Lekcja 2: s. 3, 9

[7] Powierzcie Mu wszystkie swoje zmartwienia, a On zatroszczy się o was. [8] Bądźcie trzeźwi! Czuwajcie! Wasz przeciwnik, diabeł, krąży jak ryczący lew i szuka, kogo by pożreć.

2 List św. Piotra Apostoła

2 P 1,2–11

Lekcja 2: s. 1, 2, 3, 4, 9

[2] Łaska i pokój niech wzrastają w was przez poznanie Boga i Jezusa, naszego Pana! [3] Jego boska moc obdarowała nas wszystkim, co potrzebne do pobożnego życia. Dała poznać Tego, który nas powołał do udziału w swej chwale i doskonałości. [4] Przez nie otrzymaliśmy cenne i ważne obietnice, aby stać się uczestnikami Bożej natury i uchronić się przed zepsuciem spowodowanym powszechną w świecie żądzą. [5] Dołóżcie wszelkich starań, aby do waszej wiary dołączyć prawość, do prawości poznanie, [6] do poznania opanowanie, do opanowania wytrwałość, do wytrwałości pobożność,

[7] do pobożności braterską życzliwość, a do życzliwości braterskiej miłość. [8] Gdy będziecie w nie obfitować, to poznanie naszego Pana Jezusa Chrystusa zaowocuje waszymi czynami. [9] Komu bowiem brak tych cnót, jest ślepy, niedowidzący; zapomniał, że został oczyszczony ze swych dawnych grzechów. [10] Dlatego, bracia, dołóżcie starań, aby się umocnić w swoim powołaniu i wybraniu, bo tak postępując, nigdy nie upadniecie. [11] Wtedy otworzy się przed wami szeroko wejście do wiecznego królestwa naszego Pana i Zbawiciela Jezusa Chrystusa.

1 List św. Jana Apostoła

1 J 1,7–9

Lekcja 2: s. 2, 6, 9, 10, 14, 16

[7] Jeżeli zaś chodzimy w światłości, tak jak On jest w światłości, mamy łączność między sobą, a krew Jezusa, Jego Syna, oczyszcza nas z wszelkiego grzechu. [8] Jeżeli mówimy, że jesteśmy bez grzechu, zwodzimy samych siebie i nie ma w nas prawdy. [9] Jeżeli wyznajemy nasze grzechy, to Bóg jest wierny i sprawiedliwy: odpuści nam grzechy oraz oczyści nas z wszelkiej nieuczciwości.

1 J 2,1.5.18–27

Lekcja 2: s. 2, 4

1 Dzieci moje, piszę wam o tym, abyście nie
grzeszyli. Gdyby jednak ktoś zgrzeszył, mamy
Orędownika u Ojca, sprawiedliwego Jezusa
Chrystusa.

5 Kto natomiast zachowuje Jego słowa, w tym
naprawdę miłość Boża jest doskonała - po tym
rozpoznajemy, że jesteśmy w Nim.

18 Dzieci, jest już ostatnia godzina i - jak
słyszeliście - antychryst przychodzi. Pojawiło się
nawet wielu antychrystów i po tym poznajemy, że
jest to ostatnia godzina. 19 Wyszli oni spośród nas,
lecz nie należeli do nas. Gdyby bowiem należeli
do nas, pozostaliby z nami. Opuścili nas jednak,
aby się ujawniło, że nie wszyscy należą do nas. 20
Wy natomiast macie namaszczenie od Świętego,
którego wszyscy znacie. 21 Nie napisałem wam, że
nie znacie prawdy, ale że ją znacie i wiecie, że
żadne kłamstwo nie pochodzi z prawdy. 22 Któż
jest kłamcą jak nie ten, kto nie uznaje, że Jezus
jest Chrystusem? Antychrystem jest ten, kto nie
uznaje Ojca i Syna.

23 Każdy, kto nie uznaje Syna, nie ma też łączności
z Ojcem, a kto wyznaje Syna, ma także łączność z
Ojcem. 24 Niech trwa w was to, o czym słyszeliście
od początku. Jeżeli przetrwa w was to, o czym
słyszeliście od początku, to i wy będziecie trwać
w Synu i w Ojcu. 25 A obietnicą, którą On nam dał,
jest życie wieczne. 26 Napisałem wam o tym z
powodu tych, którzy wprowadzają was w błąd. 27
W was trwa namaszczenie, które otrzymaliście od
Niego i nie potrzebujecie, żeby ktoś was pouczał.
Jego namaszczenie, które jest prawdziwe, a nie
fałszywe, poucza was o wszystkim. Trwajcie więc
w tym, czego was nauczył.

1 J 3,2–3.22

Lekcja 2: s. 5, 6

2 Umiłowani, teraz jesteśmy dziećmi Bożymi, a
jeszcze się nie okazało, czym będziemy. Wiemy,
że gdy się to okaże, będziemy do Niego podobni,
gdyż ujrzymy Go takim, jakim jest. 3 Każdy, kto
pokłada w Nim tę nadzieję, staje się czysty, jak
On jest czysty.

22 i o co poprosimy, otrzymamy od Niego,
ponieważ przestrzegamy Jego przykazań i
czynimy to, co się Jemu podoba.

1 J 4,4.7–8.11.20

Lekcja 2: s. 4

4 Wy, dzieci, od Boga jesteście i pokonaliście ich,
bo Ten, który działa w was, jest potężniejszy od
tego, który działa w świecie.

7 Umiłowani, miłujmy się nawzajem, bo miłość
pochodzi od Boga, a każdy, kto miłuje, narodził
się z Boga i zna Boga. 8 Kto nie miłuje, nie zna
Boga, bo Bóg jest miłością.

11 Umiłowani, jeżeli Bóg nas tak umiłował, to my
również powinniśmy miłować się wzajemnie.

20 Jeżeli ktoś powie: "Miłuję Boga, a jednocześnie
nienawidzi swego brata, jest kłamcą. Kto nie
miłuje swego brata, którego widzi, nie może
miłować Boga, którego nie widzi.

1 J 5,3–5

Lekcja 2: s. 1, 4, 5

3 Miłość Boga polega na przestrzeganiu Jego
przykazań, a przykazania Jego nie są ciężkie. 4
Wszystko bowiem, co z Boga zostało zrodzone,
zwycięża świat. A tym zwycięstwem, które
zwyciężyło świat, jest nasza wiara. 5 Bo kto
zwycięża świat, jak nie ten, kto wierzy, że Jezus
jest Synem Bożym?

2 List św. Jana Apostoła

2 J 1,6.8

Lekcja 2: s. 5, 8

6 Miłość polega na tym, że żyjemy według Jego
przykazań. A przecież przykazaniem, które
słyszeliście od początku, jest to, abyście żyli w
miłości.

8 Uważajcie, byście nie stracili tego, na co
zapracowaliśmy, ale byście odebrali całą zapłatę.

List Judy

Jud 1,24

Lekcja 2: s. 3

24 Jedyny Bóg, Zbawiciel nasz, może was ustrzec
od upadku, abyście nieskazitelni stanęli z
radością przed Jego majestatem.

Apokalipsa św. Jana

Ap 7,9

Lekcja 2: s. 5

9 Następnie zobaczyłem ogromny tłum, którego
nikt nie mógł policzyć, ze wszystkich narodów,
plemion, ludów i języków. Stali przed tronem i
przed Barankiem ubrani w białe szaty, a w rękach
trzymali palmy.

Ap 21,1–4.10–27

Lekcja 2: s. 5

1 Następnie ujrzałem nowe niebo i nową ziemię,
pierwsze niebo i pierwsza ziemia przeminęły.
Również morza już nie ma. 2 I zobaczyłem, że z
nieba od Boga zstępuje Miasto Święte, nowe
Jeruzalem, gotowe jak oblubienica, która
wystroiła się dla swojego męża. 3 Usłyszałem też
potężny głos rozlegający się od tronu: "Oto
mieszkanie Boga z ludźmi. On zamieszka z nimi i
będą jego ludem, a On będzie Bogiem z nimi. 4 On
otrze z ich oczu każdą łzę i nie będzie już śmierci
ani bólu, ani krzyku, ani cierpienia, bo pierwsze
rzeczy przeminęły.

10 I przeniósł mnie w duchu na wielką, wysoką
górę i pokazał mi Miasto Święte, Jeruzalem,
zstępujące z nieba od Boga. 11 W nim była chwała
Boga. Jego blask podobny był do drogocennego
kamienia, jakby do krystalicznego kamienia
jaspisu. 12 Otaczał je wielki, wysoki mur. Miało też
dwanaście bram, a na bramach dwunastu aniołów
oraz wypisane imiona, które są imionami
dwunastu plemion Izraelitów. 13 Od wschodu były
trzy bramy, od północy - trzy bramy, od południa -
trzy bramy i od zachodu - trzy bramy. 14 Mur
miasta miał dwanaście fundamentów, a na nich -
dwanaście imion dwunastu apostołów Baranka.

15 Ten, z którym rozmawiałem, miał złoty pręt
mierniczy, aby zmierzyć miasto, jego bramy i
mury. 16 Miasto zaś miało kształt czworobok i jego
długość była równa szerokości. Prętem wymierzył
miasto na dwanaście tysięcy stadiów - jego
długość, szerokość i wysokość były identyczne. 17
Zmierzył też jego mury: sto czterdzieści cztery
łokcie według miary ludzkiej, którą posłużył się
anioł. 18 Mur był zbudowany z jaspisu, a miasto ze
złota czystego jak przezroczyste szkło. 19
Fundamenty muru miasta były ozdobione różnymi
drogocennymi kamieniami. Pierwszy fundament
był z jaspisu, drugi z szafiru, trzeci z chalcedonu,
czwarty ze szmaragdu,

20 piąty z sardonyksu, szósty z krwawnika, siódmy
z chryzolitu, ósmy z berylu, dziewiąty z topazu,
dziesiąty z chryzoprazu, jedenasty z hiacyntu,
dwunasty z ametystu. 21 Dwanaście bram to
dwanaście pereł, każda brama z jednej perły. A
dziedziniec miasta był ze złota czystego jak
przezroczyste szkło. 22 Świątyni w mieście nie
widziałem, gdyż jego świątynią jest Pan, Bóg
Wszechmocny, i Baranek. 23 Miastu nie potrzeba
też słońca ani księżyca, bo oświetla je chwała
Boża, a Baranek jest jego lampą. 24 Będą chodzić
w jego świetle narody i królowie ziemscy
przyniosą do niego swą chwałę.

25 W dzień jego bramy nie będą zamykane, a nocy
tam nie ma. 26 Do niego wniosą chwałę i cześć
narodów. 27 Nie wejdzie zaś do niego nic
nieczystego ani ten, kto popełniał ohydę i
kłamstwo - jedynie zapisani w księdze życia
Baranka.

Ap 22,1–7.14

Lekcja 2: s. 5

1 Anioł pokazał mi też rzekę wody życia,
przejrzystej jak kryształ, która wypływa od tronu
Boga i Baranka. 2 Na środku placu miasta,
pomiędzy brzegami rzeki rośnie drzewo życia
rodzące owoce dwanaście razy. Wydaje ono owoc
co miesiąc, a jego liście służą narodom jako
lekarstwo. 3 I nie będzie już żadnego
przekleństwa. W mieście będzie stał tron Boga i
Baranka, a Jego słudzy będą Mu usługiwać. 4
Będą oglądać Jego oblicze i na ich czołach będzie
Jego imię. 5 Nie będzie już nocy i nie będą
potrzebować światła lampy ani światła słońca,
ponieważ Pan Bóg będzie świecił nad nimi. I będą
oni królować na wieki wieków.

6 Powiedział do mnie anioł: "Te słowa są
wiarygodne i prawdziwe. Pan, Bóg duchów
proroków, posłał swego anioła, aby pokazać
swoim sługom to, co wkrótce musi się wydarzyć. 7
Oto wkrótce przyjdę. Szczęśliwy, kto strzeże słów
proroctwa tej księgi.

14 Szczęśliwi, którzy piorą swe szaty, aby mieć
prawo spożywać z drzewa życia i wejść przez
bramy do miasta.